

Finnish
Trying To Do God A Service Without It Being God's Will
65-1127B

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Yrittää tehdä Jumalalle palvelus
ilman, että se olisi Jumalan tahto**

Shreveport, Louisiana, USA
27.11.1965, aamiaiskokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

³⁵¹ Kuinka me kiitämme Sinua, Herra. Kun me istumme tässä juhlallisessa hetkessä melkein kuin hautajaisissa, sillä me olemme kasvokkain kuolevan, kuolleen maailmaan hautaamisen kanssa, kuolevan, kuolleen seurakunnan hautauksen kanssa.

Oi Jumala, kokoa Sinun vehnäsi nopeasti, Isä. Tule nopeasti Herra Jeesus.

³⁵² Siunaa Sinun kansaasi, Isä. Tuo vilpittömyyden syvyys ihmisten sydämiin. Voikaamme lakata tanssimasta noilla särkyvillä kuplilla ja asettautua aloillemme Jumalan hunajan syviin rikkauksiin. Suo se, Herra. Pidä sydämemme vakiintuneena rakkaudessa ja vilpittömyydessä.

³⁵³ Siunaa omiasi kaikkialla, Isä. Kun me lähdemme tästä paikasta, voikaamme me lähteä Herran Jeesuksen Nimessä puhuaksemme sitä, mikä on vilpittömyys, ja mikä on Totuus, ja mikä on oikein, ja voikaamme me välttää kaikkea, mikä on väärin, Herra. Kun joku alkaa valehdella meille, voikaamme nopeasti kääntää selkämme hänelle, kääntää selkämme kaikelle likaiselle, saastaisille vitseille ja maailman asioille, niin että me vain käännämme selkämme ja kävelemme pois. Auta meitä, rakas Jumala. Muovaa meidät, valmista meidät, särje meidät ja valmista meidät Jumalan poikien ja tyttöjen kuviksi, että me voisimme toimia Pyhän Hengen voimalla. Me jätämme itsemme Sinulle kädet toistemme käsissä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Nouskaamme seisomaan. Veli Noel.

Yrittää tehdä Jumalalle palvelus ilman että se olisi Jumalan tahto

¹ Sananpalvelijaveljet, ja te ystävät siellä, sanon, että on etuoikeus olla täällä tänä aamuna. Äskeisen kaltaisen esittelyn jälkeen en tiedä kuinka voisin koskaan elämälläni täyttää sitä.

² Mutta istuessani siellä keskustelemassa veli Noelin kanssa, enkä usko koskaan tavanneeni henkilöä, joka olisi aivan tarkalleen... Meidät kaikki on tehty erilaisissa muoteissa, mutta meidän valmistajamme on sama Jumala. Veli Jack Moore on ollut... Veli Noel oli juuri sanomassa: "Siitä asti kun olen ollut täällä hänen kanssaan..." Se on hänen vävynsä, ja kuinka hän oli oppinut rakastamaan häntä ja kunnioittamaan hänen viisauttansa. Ja siihen minä voin sanoa: "Aamen". Monet hienot asiat... Niinä kertoina joina olemme olleet yhdessä, hän ja minä, ja veli Brown, veli Bootlayer täällä. Hienoja jumalanmiehiä, joita todella rakastan koko sydämestäni.

³ Ja nyt huomattessani, ettei meistä kukaan tule yhtään nuoremmaksi, no niin, ajatellessani aikaa ja tarkatessani muuttumistamme siitä asti, kun me noin kaksikymmentä vuotta sitten yhdessä nuorina miehinä kuljimme erämaiden halki. Mutta me tiedämme, että on Maa, jossa emme koskaan vanhene, ja me tulemme jälleen kohtaamaan siellä jonakin päivänä.

⁴ Eilen illalla ollessani lähdössä tabernaakkelista eräs pieni nainen makasi siellä paareilla ja sanoi minulle: "Veli Branham, vuosia sitten..." Oletan, että hän oli halvaantunut. Hän sanoi: "Sinä sanoit minulle..." Olen unohtanut, mitä tuo nainen sanatarkasti sanoi, ja toivon, etten lainaa sitä väärin, mutta hän sanoi jotakin tähän tapaan: "Sinä sanoit minulle, että tällä minulla olevalla vaivalla olisi jokin tarkoitus", tai jotakin sellaista, ja että hän tulisi saamaan lapsen. Eikä hän voinut ymmärtää, kuinka se voisi tapahtua, kun hän oli sellaisessa tilassa.

⁵ Siellä seisoi eräs nuori mies, komean näköinen nuori mies, ja hän sanoi: "Minä olen tuo lapsi, jonka hän sai."

⁶ Ja on niin monia asioita tapahtunut matkan varrella, ettei meillä ole edes aikaa puhua niistä täällä. Mutta me tulemme puhumaan niistä siellä toisella puolella.

⁷ Ja tämä Kristittyjen Liikemiesten alaosasto. Minä en kuulu mihinkään organisaatioon, ja oletan, että te kaikki tiedätte sen, mutta... Tämä on ainoa ryhmä, jossa olen mukana, ja jonka jäsenkorttia kannan. He eivät ole kirkkokunta, he ovat vain liikemiehiä. He ovat olleet suureksi avuksi minulle ja sille palvelus tehtävälle, jonka Herra, meidän Isämme, on antanut minulle. Kysymys ei ollut siitä, ettenkö pitäisi organisaatiosta, on vain kysymys palvelustehtävästä, joka on annettu minulle, ja jos en ole uskollinen tuolle kutsumukselle, silloin olisin uskoton Jumalalle.

⁸ Ja tuli mieleeni, juuri ennen lähtöni Tucsonista, ehkä monet teistä olivat siellä, kun minä eräänä päivänä olin Los Angelesissa puhumassa liikemiehille. Ja olin juuri puhunut organisaatioita vastaan ehkä hieman liiankin voimakkaasti. Tarkoitukseni ei ollut tehdä sitä sillä tavalla. Jos tekisitte sen ollaksenne ilkeä, silloin olisin tekopyhä. Teidän ei tule tehdä sitä, ei, se vain käännyttää joitakin pois. Mutta olin puhunut puusta, jonka olin nähnyt veli Sharritin pihalla. Se kantoi noin viittä erilaista hedelmää. Ja sanoin: "En ole koskaan elämässäni nähnyt tuonkaltaista puuta." Siinä oli greippejä, siinä oli sitruunoita, siinä oli tengeriineja, tangeloja, appelsiineja ja kaikki ne kasvoivat tuossa samassa puussa. Minä sanoin: "Tuota minä en voi käsittää. Minkä lajin puu se on?"

"Se on appelsiinipuu."

Ja minä kysyin: "Entä tuo greippi? Miten se voi olla siinä?"

Hän sanoi: "Se on oksastettu siihen."

Ja minä sanoin: "Ai, nyt minä käsitän."

⁹ Hän sanoi: "Ne kuuluvat kaikki sitrus-perheeseen, ja mikä tahansa sitruspuu voidaan oksastaa siihen."

¹⁰ Minä sanoin: "Nyt minä ymmärrän." Sitten aloin huutaa hieman, tiedättehän, koska olen hermostunut ja tunneherkkä.

¹¹ Niinpä hän kysyi: "Mikä hätänä?"

¹² Ja minä sanoin: "Minä vain satuin ajattelemaan jotakin." Ja minä sanoin: "Nyt haluan kysyä sinulta erään kysymyksen." Minä sanoin:

*Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

³⁴⁹ Kuinka monet yrittävät tehdä sen? Kohottaisitteko kätenne. Ottakaa nyt toisianne kädestä pöydän ylitse sillä tavalla. Yhdessä... Te voitte pysyä istumassa, tai mitä haluattekin tehdä. Kuunnelkaa tarkasti. Laulakaamme se nyt yhdessä. Tämä edustaa meidän rikkoutumatonta Jumalan rakkauden ketjua. Me pidämme toisiamme käsistä, koska me uskomme Jumalaan. Me kosketamme toisiamme, koska me olemme veljiä ja sisaria, ja sama Hengen värinä, Jumalan Iankaikkinen Sana, asuu sydämissämme ja on tuotu julki.

*Kun matkamme on lopussa,
Jos me olemme olleet uskolliset Jumalalle.
Kaunista loistavaa kotiamme Kirkkaudessa,
Ylöstemmattu sielumme on katseleva.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!(Herran
Henki)
Pitäkää kiinni Jumalan...*

Vain keskittäkää mielenne Häneen. Tällaisissa kokouksissa meidän täytyy istua tulevaisuudessa.

*....muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille, (Sana on ainoa asia
joka on Iankaikkinen)
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Älkää ahnehtiko tämän maailman turhia, suosiota, koulutusta.
Jotka niin nopeasti katoavat, (katsokaa mitä se on tehnyt tänään)
Etsikää omaksenne taivaallisia aarteita,
Ne eivät koskaan katoa pois.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

³⁵⁰ [Eräs sisar antaa sanoman toisella kielellä. Veli Branham alkaa hyräillä laulua. Eräs toinen sisar antaa tulkinnan sanomalle.]

Jeesuksen Nimessä minä jätän sen kaiken Sinulle, Herra. Tulokset ovat Sinun. Aamen.

³⁴⁵ [Eräs sisar seurakunnassa antaa sanoman.] Aamen.

³⁴⁶ Niinpä Isä Jumala, me kiitämme Sinua. Ja Isä, me rukoilemme pikku sisaremmme, Sinun palvelijattaresi, puolesta tässä, anna hänelle voimaa. Ajattelen tuota kertaa, kun tulin hänen luoksensa, ja kuinka Henki tuli hänen yllensä ja antoi tuon saman sanoman, jonka tuo Herran Enkeli antoi siellä joella tuona päivänä: “Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty edeltämään Herran Jeesuksen ensimmäistä tulemusta, samoin sinut on lähetetty kulkemaan edeltä ennen Hänen toista tulemustansa.”

³⁴⁷ Nähdessämme sen nyt olevan muodostumassa vehnänyväksi, Jumala, me kiitämme Sinua kaikesta, mitä Sinä olet tehnyt. Meidän sydämemme ovat täytetyt, niin ettemme voi sanoa sitä ilmaista. Minusta tuntuu niin täydeltä, Herra, etten tiedä sanoa mitään muuta. Mutta kiitos Sinulle Isä, jälleen kaikesta, mitä Sinä olet tehnyt meille. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

Minä rakastan Häntä...

Laulakaamme Hänelle nyt. Muistakaa, että Hän on täällä.

Koska Hän ensin rakasti mua

Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

³⁴⁸ Eikö se saakin teidät tuntemaan itsenne todella pieniksi? Kaiken ollessa tyhjennetty ulos, ja olla vain valmiina Henkeä varten, ymmärrätekö.

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Älkää ahnehtiko tämän maailman rikkauksia,

Jotka niin nopeasti katoavat,

Pankaa toivonne Iankaikkisille asioille, (eikä mihinkään kirkkokuntaan.)

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

“Nyt seuraavana vuonna, kun kukat jälleen tulevat, siinä ei enää tule olemaan sekaisin appelsiineja, tangeloja, greippejä ja sitruunoita. Ne tulevat kaikki olemaan appelsiineja, koska se on appelsiinipuu, eikä niin?”

¹³ Hän sanoi: “Ei, ei. Ei, jokainen oksa tuottaa kaltaistaan.”

¹⁴ Sanoin: “Ymmärrän.”

¹⁵ Niinpä se yhä kuulosti todella hyvältä... Tiedättehän, ettei minulla ole minkäänlaista päästötodistusta näistä yliopistoista, ja niinpä minä tarkkaan luontoa. Se on paras yliopisto, minkä koskaan olen voinut löytää, Luojan yliopisto. Niinpä minä tarkkaan sitä, ja saarnani syntyvät tavasta, jolla näen luonnon toimivan.

¹⁶ Ja minä sanoin: “Minusta tuntuu todella hyvältä.”

¹⁷ Hän sanoi: “Mikä hätänä?”

¹⁸ Minä sanoin: “Mieleeni tuli juuri jotakin.”

¹⁹ Niinpä tuona päivänä saarnasin siitä ja sanoin: “Katsokaahan, kun seurakunta ensin alkoi... Jeesus sanoi...” Olin saarnaamassa Joh.15:sta: “Minä olen Viinipuu, ja te olette oksia. Ja jokainen oksa, joka ei tuota hedelmää, tullaan leikkaamaan pois ja polttamaan.”

²⁰ Ja joku hyökkäsi kimppuuni todella raskaasti sen johdosta ja sanoi: “Katsohan, minä ajattelin sinun sanoneen, että jos he ovat kerran todellisuudessa täytetty Pyhällä Hengellä ja pelastuneet, niin se ei tulisi koskaan jättämään heitä.”

²¹ Sanoin: “Se on oikein.”

²² Hän sanoi: “Entä miten sitten on tämän kanssa?”

²³ Minä sanoin: “Nyt sinä puhut eri aiheesta. Jeesus puhuu siellä hedelmän kantamisesta eikä Viinipuusta. Hän puhuu hedelmänkantamisesta eikä Elämästä. Hän sanoi: ‘Puuta karsitaan, jotta se kasvaisi ja tuottaisi hedelmää.’”

²⁴ Hän sanoi...

²⁵ Ja minä sanoin: “No niin, katsohan, tämä puu, kun se alkoi, se oli kaikin tavoin aito, raamatullisia kristittyjä. Sitten tuli mukaan oksa nimeltään luterilaiset ja metodistit, baptistit, presbyteerit, sitruunoita ja mitä kaikkea.” Ja minä sanoin: “Katsohan, se kasvaa kristillisyyden nimissä, se saa elämänsä tuosta Puusta, mutta se tuottaa

kirkkokunnallista hedelmää. Näetkö? Mutta”, minä sanoin, “jos tuo appelsiinipuu koskaan työntää esiin uuden oksan itsestensä, niin se tulee tuottamaan appelsiineja, niin kuin se teki alussa.”

²⁶ Tuo mies siellä oli erään meidän suurimman helluntaiohjelmaamme johtaja. En tiedä, kuinka minun tulisi sanoa se, jotta jokainen ymmärtäisi, ettei tarkoitukseni ole olla noita veljiä ja sisaria vastaan. Sellainen on väärin. Minä olen niin väärinymmärretty, enkä tiedä miksi. Näettekö? Ihmiset ajattelevat, että minä en edes usko kirkossa käymiseen. Se on miljoonien mailien päässä Totuudesta. “Meidän täytyy kokoontua yhteen, kuta enemmän me näemme tuon päivän lähestyvän.” Näettekö? Meidän täytyy tulla yhteen yksimielisinä. Me emme ehkä...

²⁷ Jos minä asuisin jossakin kaupungissa, jossa heillä ei olisi mitään muuta kuin, no niin, jokin kirkko, en halua sanoa mitään nimeä, mutta mikä tahansa kirkko, ja jos ainoa asia, jonka he uskoisivat, olisi että Jeesus on jumalallinen, ja kaikki loput olisivat väärin, niin minä menisin tuohon kirkkoon. Jos en voi saada koko leipää, niin otan siitä viipaleen. Näettekö? Minä menisin kuuntelemaan, palvomaan Herraa ja näyttämään Hänelle, että teen oman osuuteni. Haluan Hänen tietävän, että olen elossa. Haluan jokaisen tietävän, millä puolella minä olen. Minä kokoonnun yhteen kristittyjen kanssa palvoen ja palvelen siellä Herraa.

²⁸ Mutta se on niin vaikeata, minä... Sen oli tapana vaivata minua kovasti, kunnes totesin, että jopa meidän Herramme oli väärinymmärretty niin monissa asioissa. Hän saattoi sanoa jotakin, ja he ymmärsivät sen väärin. Luulen, että yksinkertaisesti niin täytyy olla. Mutta viisaat tulevat ymmärtämään. Näettekö? Raamattu sanoo niin. He tulevat käsittämään Sen.

²⁹ Niinpä tänä aamuna sanoessani tämän... Ja sitten minä sanoin: “Katsohan, he elävät kristillisyyden nimen alla, mutta tuottavat väärän kaltaista hedelmää. Sillä on kirkkokunnallinen hedelmä. He asettavat jonkin asian ja he elävät siitä, he elävät samasta Elämästä.

³⁰ Siitä yritin eilen illalla puhua: voi olla kastettu hengessä Pyhällä Hengellä, mutta silti hän ei vielä ole kristitty. Näettekö? Te elätte samasta Elämästä, mutta kantamanne hedelmä ilmaisee, mitä te olette. Se on totta. Katsokaahan, he voivat tehdä kaikenlaisia merkkejä ja

*Täytyykö Jeesuksen kantaa ristiä yksin,
Ja koko maailman kulkea vapaana?
Ei, on risti jokaiselle Hänen pojistansa,
Siellä on risti myös minulle.*

³⁴¹ Rakas Jumala, Sana on saarnattu. Se ei voi palata tyhjänä. Se tulee löytämään paikkansa jossakin. Jos siemen on jo istutettu, Se tulee kastelemaan sitä, kunnes se kasvaa. Eikä kukaan voi temmata sitä Sinun kädestäsi: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minun luokseni, eikä kukaan voi temmata heitä pois Minun kädestäni. Minun Isäni on antanut heidät Minulle ennen maailman perustamista”, silloin kun kaikki suunnitelmat tehtiin ja Jeesukselle annettiin Hänen Seurakuntansa, Hänen Morsiamensa.

³⁴² Maailman väärä avioliitto, näiden kirkkokuntien kanssa. Sinä tulit maailmaan ja kuolit. Sinä lunastit Morsiamen. Sinä vanhurskautit Hänet. Hän ei koskaan edes tehnytäkään sitä. Morsian oli vain sokeasti viety siihen. Ja niin kuin tuo laulu sanoo:

*Minä kerran olin kadotettu ja nyt olen löydetty,
Minä olin kerran Laodikeassa, sokeana, mutta nyt voin nähdä.
Ja se oli armo, joka opetti sydämeni pelkoon,
Se oli armo, joka pelkoni huojensi;
Kuinka kallisarvoiselta tuo armo näyttikään,
Hetkenä jona ensi kertaa uskoin.*

Ja kun Jumalan vesi lankesi minun sieluni ylle. Minä olin korventumassa.

³⁴³ Jumala, jokaisen sydämen pikku alttarille, joka on läsnä täällä ja ympäri maan, voikoot vedet Jumalan alttarin alta ryöpytä Sinun Seurakuntasi ylle tänä aamuna kastellakseen sitä, Herra, koska sille kuuluva aika on melkein lopussa. Anna sille Elämä, Elämän Vedet, että se voisi olla kykenevä lepäämään Pojan läsnäolossa kypsyäkseen Sinun suurta aittaasi varten.

³⁴⁴ Isä, minä rukoilen heidän puolestansa. Mutta varren täytyy kuivua, niinpä minä en voi rukoilla sen puolesta, sen täytyy kuolla, ja niinpä se on kuollut. Mutta minä rukoilen vehnän puolesta, Herra, joka on muodostumassa Kristuksen Ruumiiksi. Suo Herra, että tuoreet vedet Jumalalta tulisivat pitämään sen posket ilon kyynelten kylvettäminä, ja anna sille ymmärrystä, kunnes puimakone tulee ottamaan sen Kotiin.

menevä seisoakseen Jumalan läsnäolossa ja tullakseen tuomituksi sen mukaan, mitä te teette tämän Sanoman kanssa tänä aamuna, tämän Sanoman mukaan, jonka te ymmärrätte. Ei... Se en ole minä, minä olen vain suukappale. Aivan niin kuin tämä mikrofooni, se ei voi sanoa mitään, ellen minä ole puhumassa siinä. Samoin en minäkään voi sanoa yhtään mitään, ellei Jumala puhunut sen kautta, ja te näette Jumalan vahvistavan sen Totuudeksi. Te haluatte olla todellinen kristitty.

³³⁸ No niin, meillä ei ole paikkaa alttarikutsulle, mutta olkoon se juuri siellä pöydässä, jossa olette istumassa. Paikka on täyteen ahdettu, yli äyräidensä. Minä en voisi kutsua teitä alttarille, koska täällä ei ole alttaria, jonne kutsua teitä. Mutta alttari on teidän sydämessänne. Ettekö antaisi tuon pienen vakaumuksen, joka sanoo: "Jeesus Kristus on todellinen", tulla hyvin lähelle tänään ja kutsua loput Hänen ruumiistansa luoksenne, sydämenne seimeen? Jos Hän ei ole siellä, niin nostaisitteko kätenne merkiksi Hänelle ja sanoisitte: "Herra, täytä minut, täytä minut Sinun Sanallasi ja Sinun Läsnäolollasi, että minä voisin elää Sinun kauttasi"?

³³⁹ Jokaisen pään ollessa kumarrettuna ja jokaisen silmän suljettuna, kaikkialla ympäri maan, kohottakaa kätenne täällä näkyvissä olevassa kuulijakunnassa, ja siellä kaikkialla ympäri maan, ja minä tulen rukoilemaan teidän puolestanne. Siinä on kaikki, mitä minä voin tehdä, minä en voi täyttää teitä. Jumala siunatkoon teitä. Käsiä nousee ylös kaikkialla täällä näkyvissä olevassa kuulijakunnassa. "Täytä minut, oi Jumala. Täytä minut." Ja nyt, sen jälkeen kun minä... Kiitos, sisar. Kiitos, veli. Jumala siunatkoon teitä. Sen jälkeen kun minä... Jumala siunatkoon sinua kallis sisar. Hän näkee sen. Sen jälkeen... Uskon, että olen nyt saanut kiinni useimmat vilpittömistä, jotka yrittävät olla, ja minä haluan kohottaa käteni teidän kanssanne.

³⁴⁰ Oi Herra, älä anna minun koskaan pysähtyä paikalleni. Jatkuvasti, Herra, älä anna minun pysähtyä yhteen asiaan, vaan anna minun vain liikkua eteenpäin, Herra, kunnes olen täyttänyt kaiken, minkä Sinä olet määrännyt minun tehtäväkseni. Hinnasta välittämättä, huolimatta siitä, mitä se maksaa, arvostelusta välittämättä, ja välittämättä siitä, kuinka rakas risti on, minä tulen muistamaan sitä ristiä, jonka Sinä kannoit. Niinpä tätä pyhitettyä ristiä tulen kantamaan, kunnes kuolema on vapauttava minut mennäkseni kotiin käyttämään kruunua, Siellä on kruunu minua varten.

rukoilla sairaiden puolesta ja avata sokeain silmät ja ajaa ulos perkeleitä ja tehdä kaikkia näitä asioita eläen tuosta samasta Elämästä, joka siellä on, mutta kuitenkin se on sitruuna. Näettekö? Se on totta. "Hedelmistänne teidät tunnetaan", Jeesus sanoi.

³⁴¹ Ja kun tulin pois puhujanlavalta, tämä suuri johtaja nousi ylös ja sanoi: "Sinä et tarkoittanut sitä. Me kaikki tiedämme olevamme oksastettuja." Kyllä, on totta, että meidät on oksastettu, mutta ei Viinipuun oksina. Niinpä sitten sanoi... alkoi puhua minulle hieman loukkaavaan sävyyn.

³⁴² Ja siellä oli eräs nuori mies, jonka uskoisin olleen jonkun filmitähden sukulainen. Hänen nimensä oli Danny Henry, ja hän oli baptisti. No niin, hän tuli puhujanlavalle ja pani käsivartensa ympärilleni ja sanoi: "Veli Branham, toivon, ettei tämä kuulosta rienaavalta, mutta uskon, että se voisi olla melkeinpä Ilmestyskirjan 23:s luku."

³⁴³ Ja minä sanoin: "Kiitos."

³⁴⁴ Ja hänen aikoessaan sanoa jotakin muuta tämä baptistipoika alkoi puhua kielillä. Ja hänen tehdessään niin, siellä oli eräs ranskalainen nainen täältä Louisianasta, hieman iso ja raskasrakenteinen nainen, ja hän kirjoitti muistiin sen tulkinnan.

³⁴⁵ No niin, ja sitten siellä oli eräs toinen ranskalainen nuori mies, ja hän kirjoitti muistiin sen, mitä sanottiin. He vertasivat muistiinpanoja, ja ne molemmat olivat yhtenevät.

³⁴⁶ Ja sitten eräs suuri, vaaleapäinen poika, joka seisoi siellä aivan Clifton's Cafeterian takaosassa, käveli esiin. Hän sanoi: "Saanko nähdä nuo muistiinpanot?"

³⁴⁷ Minä menin katsomaan, mitä heillä oli, ja kaikkien kolmen tulkinta oli yhtenevä. Hän oli tulkkina YK:ssa, ranskankielen tulkki. Ja siinä sanottiin näin:

Koska sinä olet valinnut tämän suoran ja kapean tien, vaikeamman tien; sinä olet tehnyt sen oman valintasi perusteella.

Mutta minkä kunniakkaan päätöksen sinä oletkaan tehnyt, koska se on Minun tieni.

Näettekö? Ja hän sanoi... ja jatkoi edelleen ja sanoi:

Juuri tämä tulee tuomaan sen esille, valmistamaan ja saamaan sen aikaan, tuon suunnattoman voiton Jumalallisessa Rakkaudessa.

³⁸ Katsokaahan, niin kuin ranskankielessä aina on, tuossa tulkinnessa verbi on adverbien edellä. Niinpä siinä minä en voisi sanoa... Mooses, hän teki valintansa, hänen täytyi tehdä oma valintansa. Meidän kaikkien täytyy tehdä valintamme ja tehdä parhaamme. Ja Jumala... Minä kunnioitan jokaisen miehen sanomaa, jonka Jumala on hänelle antanut. Mitä tahansa se onkin, minä kunnioitan sitä koko sydämestäni.

³⁹ Eräs nuori veli, veli Stringer, luulisin hänen olevan Lousianasta tai Missisipistä, tuli hetki sitten ja toi meille joitakin valokuvia, joita olette nähneet meidän katselevan. Se oli Herran Enkeli. Tulkaa katsomaan Sitä. Kuinka monet ovat kuulleet tuon kertomuksen? Arvelen jokaisen teistä kuulleen sen. Teillä on se ollut nauhalla ja niin edespäin.

⁴⁰ No niin, se kerrottiin minulle yhtenä aamuna kello kymmeneltä seistessäni huoneessani Indianassa. Sanottiin, että tulisin olemaan Tucsonissa, ja tulisi olemaan aikainen aamu, ja minä olisin irrottamassa takiaista housuni lahkeesta. Ja tuli seitsemän Enkeliä ja räjähdys, maa huojui ja kaikkea muuta, kivien vieressä alas kallioista, ja nuo seitsemän Enkeliä seisoivat siellä.

⁴¹ Minä olin sanonut vaimolleni, joka istuu täällä jossakin tänä aamuna: "Laita kaikki valmiiksi, sillä ihmisellä ei ole minkäänlaista mahdollisuutta säilyä sellaisesta hengissä. Minä menen Tucsoniin, minun työni täällä maan päällä on lopussa. Minä menen kotiin ollakseni Herran Jeesuksen kanssa.

⁴² "Hyvä on", hän sanoi, "mutta oletko varma siitä?"

⁴³ Minä sanoin: "Kyllä. Kukaan ei voisi kestää sitä. Ei ole minkäänlaista mahdollisuutta selvitä siitä."

⁴⁴ Kun saarnasin Seitsemästä Seurakunta-ajanjaksosta, soitin urhoolliselle pienelle veljellemme, Jack Moorelle, kysyäkseen häneltä tästä Ilmestyskirjan 1. luvussa olevasta Jeesuksesta, joka seisoo siellä valkoisin hiuksin.

⁴⁵ Minä sanoin: "Hän oli nuori mies." Ja juuri silloin tuli tuo ilmestys, että se oli tuo peruukki Hänen päässään, eikä Hän itse. En voinut ymmärtää, että Hänellä oli peruukki osoittamassa Korkeinta Jumaluutta.

³³⁴ On mahdollista, että miehet ja naiset kaikessa vilpittömyydessä yrittävät parastaan tehdä Jumalalle palveluksen ja tekevät sen väärällä tavalla. Aito Pyhä Henki on heidän yllään, mutta he liikkuvat Jumalan tuolle ajanjaksolle olevan suunnitelman vastaisesti ja saavat koko asian kaaokseen. Nyt jos te uskotte, että se on Totuus, sanokaa: "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Me olemme juuri lukuineet Sen. He saivat tuon koko asian kaaokseen, koska he eivät tulleet Jumalan valmistamalla tavalla tehdä Sen.

Rukoilkaamme.

³³⁵ Oi seurakunta, te täällä ja ympäri maan, kuunnelkaa nöyrää palvelijaanne tänä aamuna. Haluatteko tehdä sen? Katsokaa, missä te olitte muutamia vuosia sitten, kun tämä ensin alkoi, ja katsokaa nyt, kuinka jäljittelijät ovat hyötynet Siitä, ja kuinka miljoonia ja miljardeja dollareita on virrannut organisaatioihin. Näettekö? Ja ne yhä ovat poissa Jumalan Sanasta. Rakennukset ja organisaatiot eivät ole se tapa, miten Jumala liikuttaa Henkeänsä. Hän liikuttaa Sen suoraan Sanaansa saadakseen Sen elämään. Ja jos teidät on maailman alusta määrätty tuohon Sanaan, niin jokainen Sana tulee suoraan toisen Sanan päälle. Niin kuin ihmisessä ei ole yksi solu ihmisestä, seuraava koirasta ja sitä seuraava solu kissasta, vaan ne ovat kaikki ihmisloluja. Mutta täytyy ensin olla solu, josta aloittaa. Onko se oikein? Sanokaa "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Hyvä on, jos se alusta on Sana-solu, niin toiset Sana-solut ovat määrätty muodostamaan koko ruumiin.

³³⁶ Älkää olko lapsia, ainoastaan rakkaudessa, mutta olkaa aikuisia Hengessä ja arvostelussanne. Arvostelkaa itse, olenko kertonut teille Totuuden tai en. Arvostelkaa, onko Se Jumalan Sana tai ei. Arvostelkaa, onko se tuo hetki, josta me puhumme tai ei. Arvostelkaa itse, onko näitä asioita luvattu. No niin, onko niitä vahvistettu? Asioita, joita ei yksikään inhimillinen olento maailmassa voisi tehdä. Mutta siitä on tullut meille niin tavanomaista, että me annamme sen virrata suoraan ohitsemme. Odottakaa, seurakunta, odottakaa.

³³⁷ Jos täällä on yksi tänä aamuna, joka ei tunne Jeesusta Kristusta, joku, joka ei seiso vanhurskautettuna tänä aamuna, niin että syntinne ovat kaikki poissa, niin kuin te ette koskaan olisikaan tehneet syntiä, ja jos te haluatte olla sillä tavalla... Koska muistakaa, yhtenä päivänä, ehkä tänään tai ehkä seuraavan viiden minuutin sisällä, mutta kuitenkin yhtenä päivänä, sydämenne on pysähtyvä. Ja tuo sisäpuolen sisäpuoli on

³²⁹ Oi, kyllä Samuel, et sinä koskaan kerjännyt meiltä rahaa, etkä sinä koskaan halunnut suuria asioita, Samuel, se on totta. Ja kaikki, mitä sinä olet kertonut meille Herran Nimessä, on tapahtunut, mutta Samuel, me haluamme kirkkokunnan joka tapauksessa!”

³³⁰ “Silloin menkää ja ottakaa se. Se riippuu teistä.” Niin se on.

³³¹ Te voitte ajatella tekevänne Jumalalle palveluksen, mutta jos te teette sen Jumalan tavan ulkopuolella, te vain jatkatte sen sotkemista edelleen ja edelleen. Oi elävän Jumalan seurakunta! Antakaa minulle anteeksi minun irlantilainen tapani ja minun huumorintajuni, mutta sydämeni vilpittömyydessä ja pyhyydessä, te Assemblies of God, te ykseyden kannattajat, te presbyteerit, metodistit, tai mitä olettekin, paetkaa elämänne puolesta! Muistakaa, tulkaa ulos sieltä.

Kansakunnat särkyvät, Israel on heräämässä, (valmistautumassa tuota jäännöstä varten)

Merkit, jotka profeetat ennustivat;

Kirkkokunnalliset päivät ovat luetut sydäntä repivin rasituksin,

Palatkaa, oi hajotetut omienne luo.

Lunastuksen päivä on lähellä,

Ihmisten sydämet pettivät pelosta,

Olkaa täytetyt Hänen Hengellensä,

Pitäkää lamppunne puhtaina ja kirkkaina,

Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä.

³³² Uskotteko te sen? Me olemme lopun ajassa, me olemme täällä. Kirjoitus on seinällä, toinen tulemus on käsillä, Morsianta valitaan ja kastellaan ja tuodaan ulos.

³³³ No niin, se ei tarkoita, että olisi vedetty ulos seurakunnasta, vaan se merkitsee olla vedetty ulos kirkkokunnallisuudesta. Teidän täytyy mennä seurakuntaan, mutta älkää liittykö organisaatioon. Jeesus kulki kaikkien organisaatioiden mukana, mutta Hän ei koskaan liittynyt yhteenkään niistä. Niin ei Hän myöskään ollut yhdenkään niiden puolella, ei todellakaan, mutta Hän oli heidän keskuudessaan. Siellä Valoa täytyy levittää. Ja pysykää te juuri siellä, missä olette levittäen Valoa. Ymmärrätekö? Sitä varten Jumala käyttää teitä. Antakaa ihmisten, joilla on nälkäinen sydän, tietää, että Jeesus Kristus on todellinen, aivan sama kuin Hän oli eilen, Hän on tänäänkin, ja tulee olemaan ikuisesti.

Tapana oli, että vanhojen tuomareiden Israelissa täytyi olla valkopäisiä. Ja valkoinen kuvaa puhtautta. Ja englantilaiset tuomarit tuomitessa Englannin korkeimmassa oikeudessa yhä tänäkin päivänä panevat päähänsä valkoisen peruukin, koska heidän yläpuolellaan ei maan päällä ole korkeampaa lakia. Ymmärrätekö? He ovat ylimmät tuomarit.

⁴⁶ Ja muistan kuinka menin Arizonaan ja yritin parhaani, etten... pelkäsin kuollakseni. Menin Phoenixin kokoukseen. Ja muistatteko, kun saarnasin tuon saaman: *Miehet, mikä aika nyt on?* Muistatteko te sen? Minä sanoin nähneeni sen. Minä sanoin: “Ennen kuin se tulee tapahtumaan, niin muistakaa, NÄIN SANOO HERRA: ‘Jotakin tulee tapahtumaan.’” Teillä luultavasti on nyt nuo nauhat nauhakokoelmissanne. Ja siellä minä sanoin: “Muistakaa nyt, että näyt eivät koskaan petä. Jotakin on tapahtuva. Muistakaa se!”

⁴⁷ Ja muutamia päiviä sen jälkeen tulin hermostuneeksi ja ajattelin: “Mitä tämä on? Tulenko kuolemaan? Jos niin on, niin toivon, että se tapahtuisi nopeasti, jotta se olisi ohi. Minä en halua vitkastella.”

⁴⁸ Ja yhtenä aamuna Herra sanoi: “Mene ylös Sabino Kanjonin huipulle.”

⁴⁹ Ja minä olin siellä ylhäällä pitäen käsiäni ylhäällä ja rukoillen. Tunsin jonkun osuvan käteeni. Se oli miekka. No niin, te ette voi edes kuvitella miltä teistä tuntuisi, jos seisoisitte siellä yksinänne, ja yhtäkkiä kädessänne olisi suunnilleen näin pitkä miekka. Vedin sen alas ja katsoin sitä. Se oli vain miekka, yksi senkaltaisista... ja minä pelkään puukkoa. Ja sen metalli oli aivan kuin näissä miekoissa, joita käytetään miekkailussa. Se oli todella terävä ja kapea. Sen ympärillä oli suojus, kuten kaksintaistelijoilla oli estämässä toistensa käsien haavoittumista, ja siinä oli tässä helmi kädensijassa. Se sopi käteeni tarkalleen. Hieroin kasvojani ja katsoin uudestaan.

Juuri tuossa samassa paikassa, muutama päivä sitten, minä näin pienen valkoisen kyyhkysen tulevan alas. Minä tulen kertomaan teille siitä myöhemmin.

⁵⁰ Ja minä olin pitämässä sitä kädessäni ja ajattelin: “Tämäpä outoa. Herra, olenko minä nyt menettämässä järkeni? Täällä ei ole ketään. Olen mailien päässä ihmisistä, ja tässä on miekka. Minulla oli käteni ylhäällä, ja mistä se tuli?” Ja minä ajattelin: “Onpa outoa. Katsohan nyt tätä, se on miekka, ymmärrätekö, löin sitä, ja se oli miekka.” Ja minä sanoin:

“Täällä ei ole ketään muuta, ja minä olen täällä aivan vuoren huipulla näiden kallioiden päällä.” Ja sieltä ei voinut edes nähdä Tucsonia, se oli niin kaukana alhaalla.

⁵¹ Minä ajattelin: “No niin, tämäpä on outo asia. Tässä lähistöllä täytyy olla joku, joka voi luoda, valmistaa miekan ja panna sen minun käteeni.” Ja minä sanoin: “Se voi olla vain sama Jumala, joka loi tuon oinaan Abrahamille, ja joka voi luoda nuo oravat”, joista te olette kuulleet. Ja minä sanoin: “Tämä on materiaa, siinä on kolmea erilaatua materiaalia, ja minä pidän sitä kädessäni aivan yhtä todellisesti kuin voisin pitää mitä muuta tahansa kädessäni.”

⁵² Ja kuulin Äänen sanovan: “Se on Kuninkaan Miekka!”

⁵³ Ja minä ajattelin: “No niin, mistähän se tuli. Se tuli suoraan täältä näiden kallioiden välissä jostakin.” Ja minä pidin kättäni ylhäällä tällä tavalla ja sanoin: “Kuninkaan Miekka.” Ja katsoin ympärilleni, ja miekka oli kadonnut. Ja minä sanoin: “Kuninkaan Miekka.” He lyövät ritariiksi miekalla, uskoisin, että he tekevät niin armeijassa, he lyövät ritariiksi sen kanssa. Sitten sanoi: “Hyvä on, ehkä se on sitä varten. Se merkitsee, että minun ehkä tulee laske käteni sananpalvelijoiden ylle, tai jotakin senkaltaista, ja asettaa heidät palvelijoiksi.”

⁵⁴ Ääni puhui jälleen, sanoen: “Kuninkaan Miekka!” Ei jonkun kuninkaan, vaan Kuninkaan Miekka! Ymmärrätekö?

⁵⁵ Minä ajattelin: “Minä olen joko poissa tolaltani, minun järkeni on seonnut, tai sitten jotakin on tapahtumassa, ja jonkun täytyy olla täällä minun lähelläni.”

⁵⁶ Ja veljet, nämä asiat ovat totta. Minä en tiedä kuinka sanoisin sen teille, te olette aina nähneet sen tapahtuvan tällä tavalla. Näettekö? Enkä minä voinut ymmärtää sitä. Mitä oudoin tunne.

⁵⁷ Juuri silloin minä ajattelin: “No niin, kuka se sitten onkin, joka on puhunut minulle koko elämäni ajan siitä asti kuin olin vain pieni poikanen, seisoo juuri nyt täällä, enkä minä voi nähdä Häntä.” Minä sanoin: “Kuninkaan Miekka?” Se olisi... Jumala on Kuningas. “Ja mikä miekka tämä oikein on?”

⁵⁸ “Sana. Se on annettu sinun käteesi.” Sanottiin: “Älä pelkää kuolemaa, on kysymyksessä sinun palvelustehtäväsi.”

*On oleva Valo ehtooajalla,
Polun Kirkkauteen tullette varmasti löytämään.*

³²² Kyllä, se on ehtoolupaus Seitsemästä Sinetistä, Ilmestyskirja 10:stä, Malakia 4:stä, ja Luuk. 17:30:stä. Lukekaa 5. Mooseksen kirja 4, 4:1-4 ja sitten jakeet 25 ja 26, ja nähkää, mitä Hän sanoi siitä tätä viimeistä päivää varten. Tämä oli Mooses, joka käski Israelia: “Pitäkää jokainen Sana, älkääkään lisätkö Siihen mitään!” Mooses, tuo profeetta oli ollut siellä ylhäällä ja nähnyt Herran Sanan. Ja Jumalan oma käsi oli kirjoittanut Sen hänelle. Hän sanoi: “Pitäkää jokainen Sana, älkää lisätkö yhtään asiaa Siihen tai ottako yhtään asiaa pois Siitä.” Te voitte lukea sen 5. Mooseksen kirjan 4. luvusta, jakeet 25 ja 26.

³²³ Huomatkaa! Älkää te lisätkö Siihen, älkää te ottako pois Siitä, koska, jos te sen teette, Jumala tulee ottamaan teidän osanne pois Elämän Kirjasta. Ja se osoittaa, että te ette olleet Hänen siemenensä.

³²⁴ Muistakaa! Kaikki mitä Jumala on luvannut meille, kaikki mitä Jumala on puhunut meille, kaikki mitä on kerrottu teille Herran Nimessä, on tapahtunut! Jumala ei ole koskaan mitätöinyt yhtäkään lupasta, vaan Hän on pitänyt jokaisen lupauksen, jonka Hän on antanut ja kertonut meille. Se on ollut Totuus nämä kaksikymmentä vuotta, te shreveportilaiset. Minä olen saarnannut teille Jumalan Voiman kautta, ja teidän pastorinne vieraanvaraisuuden ansioista, ja minä otan teidät todistajiksi tänään. Jopa naisille, synnytysien ohittaneille, miehet, lapset, ahdistukset, parantumiset, parantumiset, asiat jotka tulisivat tapahtumaan, eikä yksikään niistä ole koskaan pettänyt! Pysykää nyt poissa noista kirkkokunnista, ne johtavat teitä kuolemaan.

³²⁵ Eräänä päivänä heidän sanoessaan Samuelille: “Me haluamme kuninkaan. Me haluamme olla niin kuin muukin maailma.”

³²⁶ Samuel sanoi: “Älkää ottako kuningasta. Hän tulee ottamaan teidän poikanne ja tyttärenne, ja hän on tekävä tätä ja tekävä tuota.”

³²⁷ He sanoivat: “Kyllä, me tiedämme, että sinä olet oikeassa.”

³²⁸ Samuel sanoi: “Kuunnelkaa minua. Olenko minä koskaan ottanut yhtään teidän rahaanne? Olenko koskaan kerjännyt teiltä elämäni varten? Sanoinko minä koskaan, että teidän täytyisi antaa minulle niin ja niin paljon palkkaa pitääkseni teille kokouksen?” No niin, tuomitkaa itse, jopa nytkin! Näettekö? Hän sanoi: “Olenko koskaan kertonut teille mitään Herran Nimessä, mikä ei olisi tapahtunut?” Ei yhtään asiaa.

olet hylännyt Minut? He lävistivät jalkani ja käteni.” Näettekö? “Voin lukea kaikki luuni. He tuijottavat Minua. Miksi Sinä olet hyljännyt Minut?” Ja siellä he olivat tarpeeksi sokeita ristiinnaulitakseen tuon saman Jumalan, josta he olivat laulaneet, eivätkä he tienneet sitä.

³¹⁶ No niin, eikö Raamattu sanokin, että Laodikean seurakunta, joka ajattelee olevansa niin suuri kirkkokunta jäsenmääränsä perustella, olisi “alaston köyhä, kurja ja sokea, eikä tietäisi sitä”? Mitä tuo sokeus merkitsee? Tuo sokeus merkitsee tälle Laodikean seurakunnalle samaa kuin, mitä se merkitsi juutalaisten seurakunnan lopussa. He ovat sokeita juuri sille Kristukselle, joka heillä on ulkopuolella kolkuttamassa ja yrittämässä päästä sisälle. “Alaston, viheliäinen, köyhä, kurja, sokea, ja eikä tiedä sitä.” Oi Jumala, ole armollinen!

³¹⁷ Miksi ei vehnä voi levätä Pojan valon Läsnäolossa ja nähdä sitä hetkeä, jossa me elämme? Kyllä, Kristus on meidän Arkkimme, mutta sen täytyy tapahtua Hänen alkuperäisellä tavallansa. Sitten tässä Hän on... Heillä todella oli Hänen Henkensä, me tiedämme sen. He odottivat Herraa nähdäkseen Hänen suunnitelmansa Hänen alkuperäisen Sanansa mukaisesti vahvistettuna Sille kuuluvana ajankohtana, ja se meidän tulisi tehdä juuri nyt. Ja Hän paljastaa heille uskon Sanansa kautta, kun he näkevät Hänen vahvistavan jokaisen suunnitelman, jonka Hän on luvannut. Ei ihmisten kirkkokunnallisia suunnitelmia tehdä jäseniä omia arkkejamme varten.

³¹⁸ Heillä on metodisti-arkki, baptisti-arkki, presbyteeri-arkki, ja jokainen on menossa tähän arkin tuota suurta tulossa olevaa ahdistusta varten. “Kunnia Jumalalle! Minut kastettiin metodistien arkissa, presbyteerien arkissa, helluntailaisten arkissa.” On vain yksi Arkki, ja se on Jeesus Kristus, ja Hän on Sana!

³¹⁹ Huomatkaa, kuinka Jumala sanoi tuolle profeetalle Vanhassa Testamentissa: “Syö kirjakäärö”, ja profeetalle Uudessa Testamentissa Hän sanoi: “Syö tuo pieni kirja.” Miksi? Jotta profeetta ja Sana olisivat yksi! Näettekö? Se on Arkki, Jumalan Sana.

³²⁰ Jumala on luvannut Sanassansa, kuinka Se täytyisi ja kuinka se tulisi tapahtumaan Hänen valitessaan Morsiamensa, ja kuinka se tulisi tehdyksi. Se on nyt tapahtumassa suoraan edessänne, Herran Nimessä, ja se on alkuperäisen Sanan mukaisesti. Ehtoajan Sanoma on täällä.

³²¹ Kuinka monet muistavat Haywoodin, joka kirjoitti:

⁵⁹ Voi pojat! Menin alas vuotta itkien, kirkuen koko voimallani, hyppien kivenlohkareiden ylitse. Menin alas kertomaan vaimolleni ja sanoin: “Minä en tulekaan kuolemaan, katsohan, kysymyksessä on minun palvelutehtäväni.” Olin sanonut hänelle, että noutaisi Billy Paulin tänne ja myös lapset. Ja sanoin heille: “No niin, minulla ei ole yhtään mitään, mutta seurakunta tulee huolehtimaan teistä kaikista, niin että ette näe nälkää, ja minä tulen kohtaamaan teidät rajan toisella puolella.” Ja nyt sanoin vaimolleni: “Ei, minä en tulekaan kuolemaan, se on jotakin, joka koskee minun palvelutehtävääni.”

⁶⁰ Muutamia päiviä sen jälkeen olin tulossa kokouksesta. Ja minulle oli tullut kolmesivuinen sähkösanoma täältä Houstonista, Texasista. Ja tuo sama mies, joka oli arvostellut minua niin kovasti tuona yönä, jolloin tuo valokuva Herran Enkelistä otettiin siellä Houstonissa, hän lähetti sähkösanoman. Siinä sanottiin: “Minä tiedän, veli Branham, että sinulla on kiire. Minun poikani, Ted Kippermannin sisarenpoika, istuu kuolemaantuomittuna kuollakseen sähkötuolissa.” Vaimoni sanoi: “Entä jos se olisi Billy Paul?” Hän jatkoi: “Hänen ja erään pienen tytön täytyy kuolla.” Ja te kaikki olette tietenkin lukeneet siitä lehdistä. Ja hän sanoi: “Meidän ainoa toivomme on, että sinä tulet pitämään kokousta ja kokoat ihmiset yhteen.”

⁶¹ Ja Raymond Hoekstra oli jo kirjoittanut minulle useita kertoja, mutta tiedättehän, minä olin suunnitellut tuon kokouksessa jälkeen mennä metsästysmatkalle herra MacAnallyn ja eräiden muiden kanssa. Ja minä ajattelin: “Jos minä jätän nuo lapset kuolemaan enkä tee jotakin asian edestä, niin minä en enää koskaan kykene menemään uudestaan metsästysmatkalle.”

⁶² Niinpä minä sanoin: “Hyvä on, minä tulen.” Tulin Houstoniin, pidin kokouksen, ja koska... He eivät tapaneet heitä, he vain antoivat heille elinkautisen. Ja sen he halusivat tehdä heille, antaa vain elinkautisen. Ja luulisin sen olevan noin kaksikymmentä yksi vuotta Texasissa.

⁶³ Niinpä sitten, mentyäni takaisin, menin ylös vuorille veli Fred Sothmannin kanssa. Hän on täällä jossakin. Veli Fred, missä sinä olet? Juuri tässä. Veli Fred Sothmann, veli Gene Norman, eräänä päivänä, eräänä toisena päivänä istuessamme siellä, kun Herran Enkeli tuli suoraan alas leiriin, jossa me olimme istumassa, ja alkoi kertoa heidän lapsistansa ja niistä asioista, joita he tekivät.

⁶⁴ Minä lähdin sieltä ja menin kukkulan toiselle puolelle. Olin jo saanut oman javelina-sikani, ja tarkoitukseni oli ajaa yksi niistä veli Fredin suunnalle. Niinpä löysin paikan, jossa ne olivat ruokailleet toisella puolella mäkeä ja minä sanoin: “Sanonpa sinulle, mitä tulen tekemään, veli Fred. Mene sinä siihen paikkaan aamulla.” Niinpä me menimme sinne päivän noustessa, kiipesimme ylös tuon vuoren ylitse. Sanoin: “Mene sinne auringon noustessa, ja minä tulen menemään toiselta puolelta. Enkä aio ampua sitä, vaan jos ne juoksevat tähän suuntaan, niin minä tulen ampumaan niiden eteen ja kääntämään ne takaisin. Ja valitse sitten niistä suurin itsellesi.”

⁶⁵ “Hyvä on”, hän sanoi.

⁶⁶ Niinpä veli Fred meni sinne toiselle puolelle. Ja veli Gene Norman, en usko veli Genen tulleen tänne, vai tuliko hän, hän oli toisella puolella. Monet teistä tuntevat Gene Normannin, monien hyvä ystävä ja hieno veli. Niin meni hieman alemmaksi rinteeseen. Kuitenkaan nuo siat eivät olleet siellä tuona aamuna. Ja minä saatoin nähdä veli Fredin. Heilutin hänelle kättä. Hän oli noin mailin päässä minusta. No niin, minä ajattelin: “Minnehän ne ovat voineet mennä?” Menin alas erääseen suureen rotkoon, tulin sen pohjalle ja ajattelin: “Katsonpa voinko löytää niiden olinpaikan.” Aloin nousta takaisin ylös. Se oli vain hieman päivännousun jälkeen, aurinko alkoi juuri nousta.

⁶⁷ Kiersin erään valtavan suuren kuilun ympäri, oi, se oli useita satoja metrejä leveä, vain valtavia kallionlohkareita siellä tuossa suuressa kanjonissa. Nuo suuret seinämät. Ja aurinko oli nousemassa, ja luulen, että kello oli noin seitsemän. Ja minä istahdin maahan ja olin katselemassa ympärilleni. Satuain katsomaan alas housuni lahjetta, ja siellä oli tuo takiaainen. Minä sanoin: “Tämäpä näyttää oudolta. Tuo Herran Enkelihän kertoi minulle, että tulisin olemaan noin neljäkymmentä mailia koilliseen Tucsonista ja olisin irrottamassa takiaista housuni lahkeesta.” Muistatteko sen? Muistatteko? Kyllä. Näettekö? Ja minä sanoin: “Tämäpä outoa.” Ja pidin sitä kädessäni.

⁶⁸ Ja katsoessani ylös näin kuinka noin kaksikymmentä sikaa noin viidensadan metrin päässä oli tulossa syömään, ja minä laskeuduin maahan ja ajattelin: “Nyt jos vain voin päästä veli Fredin luo ja tuoda hänet tuohon paikkaan siellä, niin hän tulee saamaan sikansa juuri sieltä. Mutta tiedän hänen olevan noin kahden tai kolmen kilometrin päässä minusta nyt. Niinpä jos vain voin ylittää tämän pienen harjanteen niiden

sanoi, “sinä olet koko asiaa vastaan.” Uh-huh. Hän sanoi: “Kuinka maailmassa sinä voit koskaan saada ketään kuuntelemaan sinua?”

³¹⁰ Minä sanoin: “Se on Jumala!”

³¹¹ “Minä Herra olen istuttanut sen ennen maailman perustamista. Minä tulen kastelemaan sitä päivin ja öin, ettei joku heistä tempaisi sitä Minun kädestäni”, sanotaan Jesajassa. “Minä olen kasteleva. Minä istutin sen. Minä ennalta määräämisen perusteella panin heidän nimensä Kirjaan ennen maailman perustamista. Minä tulen kastelemaan sen. Jatkakaa vain eteenpäin. Minä varustan teidät vedellä, ja te vain suihkutatte Sen ulos.” Oikein! Näettekö? “Minä tulen kastelemaan sitä päivin ja öin, ettei yhtään heistä temmattaisi pois Minun kädestäni.” Siinä se on teille.

³¹² Hän halusi sen tulevan Daavidin kaupunkiin Jerusalemin asemesta. Siellä ei ollut mitään paikkaa valmiina sitä varten, ja niin on tänäänkin. Nämä suuret Seitsemän Sinetin salaisuudet, jotka on avattu, sille ei ole paikkaa yhdessäkään kirkkokunnassa, koska sen täytyisi lakata olemasta kirkkokunta ottaakseen Sen. Koko matkan Lutherista asti ykseyden kannattajista helluntailaisiin, siellä ei ole yhtään paikkaa, joka voisi vastaanottaa Sitä. Niin ei myöskään kukaan mies voi vastaanottaa sitä ja pysyä kirkkokunnassansa. Hänen on pakko joko seurata vehnää tai sitten mennä kuoren mukana, kummin päin hän vain haluaa.

³¹³ Kristus on meidän Arkkimme, Sana. He haluavat kirkkokuntansa. Häntä ei voida, huomata, Häntä ei voida kuljettaa kirkkokuntien uusilla vaunuilla. Hänen Sanomansa ei voi mennä uuden kirkkokunnan vaunuilla, kun Sen tulee olla kannettu ja tulla profeetan sydämellä. Hän lupasi, että Se tulisi olemaan näin, ja sillä tavalla Sen täytyy olla.

³¹⁴ Niinpä kirkkokunta ei tule koskaan saamaan Sitä, eivätkä he myöskään tule vastaanottamaan Sitä. Ja he ovat aivan yhtä sokaistut Sille niin kuin juutalaiset olivat, kun he ripustivat Jeesuksen ristille Jeesuksen sanoessa: “Isä, anna heille anteeksi. He eivät edes tiedä, mitä he ovat tekemässä.” Älkää halveksiko heitä, vaan ainoastaan rukoi! Sillä mitä jos te itse olisitte tuossa samassa tilassa, silmänne niin sokeina, että ette voisi herätä ja nähdä, mitä on tapahtumassa?

³¹⁵ Niinpä eivät hekään voineet nähdä, että juuri heidän Jumalansa oli riippumassa siellä ristillä, ja he olivat kahdensadan metrin päässä temppelissä laulamassa Psalmia 22. “Jumalani, Jumalani, miksi Sinä

³⁰⁵ Nyt Hän sanoi: “Seitsemännenten enkelin Sanoman päivinä, tämän maallisen enkelin, seitsemännessä seurakuntajaksossa, silloin tulisi paljastetuiksi kaikki nämä salaisuudet, jotka oli kadotettu kuuden seurakuntajakson aikana. No niin, juuri tarkalleen sen nuo Enkelit sanoivat. Tässä ovat Seitsemän Sinettiä, tai näiden salaisuuksien avaaminen. Ja yrittäkääpä asettaa Se näiden kirkkokuntien eteen. Se on vastoin sitä, mitä he... Pojat, he sulkeutuvat kuin simpukka kuoreensa, mutta niinhän he ovat aina tehneet. Kuitenkin se on ajankohtaista!”

³⁰⁶ Kuinka monet tietävät, että tämä on seitsemäs seurakunnan ajanjakso? Sanokaa “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen!”] Laodikean ajanjakso, niin penseä, että Jumala oksentaa sen ulos suustansa. Ja he oksentavat Jumalan ulos suustansa. Ei ole mitään toista ajanjaksoa Raamatussa, jossa Jeesus on ulkopuolella kolkuttamassa yrittäen päästä takaisin sisälle. He panivat Hänet ulkopuolelle eivätkä ole missään yhteistyössä. Kuka on Jeesus? Sana! Sana oli pantu ulkopuolelle. Kuori oli heittänyt ulos vehnän! Hän sanoi: “Minä seison ovella ja kolkutan, ja jos joku noissa kahleissa siellä sisäpuolella kuulee Minun Ääneni.” Oi Jumala, ole meille armollinen.

³⁰⁷ Juuri sillä hetkellä, kun tuo mies kuoli, Daavid voitelun kanssa näki, missä hän oli tehnyt väärin. Oi Daavid, te pastorit, ettekö te voi nähdä noita kuolleita uskontunnustuksianne ja kirkkokuntianne, joista te pidätte kiinni? Se on Ussian tappaminen, se on hengellisesti kuollut, ja te ihmettelette, miksi ei ole mitään herätystä, ja sitten te annatte naisten leikata hiuksensa, maalata kasvonsa ja käyttää näitä shortseja, ja te lähetätte poikanne näihin rickey-kouluihin, ja niin edelleen sillä tavalla, joista puolet heistä tulee takaisin homoseksuaaleina, ja sillä tavalla.

³⁰⁸ Pankaa merkille Daavidin tavoite: hän oli tuomassa Arkkia omaan taloonsa. Se ei ollut pääkaupunki, se ei ollut se paikka, se kuului Jerusalemiin. Mutta Daavid oli tuomassa sitä omaan kaupunkiinsa, hän halusi herätyksen olevan omassa kirkkokunnassansa. “Jos te kuulutte Assemblyyn, niin hyvä on. Jos olette ykseyden kannattaja, hyvä on. Jos olette helluntailainen, niin hyvä on.”

³⁰⁹ Niin kuin joku sanoi: “Veli Branham, kuinka koskaan voit saada ketään kuuntelemaan sinua? Minä näen Billy Grahamin, ja kuinka jokainen kirkkokunta maassa on hänen kanssaan. Näen Oral Robertsin, ja kuinka jokainen helluntailainen riippuu hänessä kiinni. Mutta”, hän

näkemättä minua sen katajapensaassa vieressä siellä.”Sanoin: “Jos pääsen ympäri tälle puolelle, niin siellä on peurapolku, joka tulee alas tätä sivua, ja minä voin juosta sinne ylös ja päästä pois tieltä. Ripustan pienen palan paperia tänne tietääkseni mitä haaraa mennä kanjoniin ja noudan veli Fredin sinne juuri sopivaan aikaan.”

⁶⁹ Heitin tämän pienen takiaisen maahan ja olin kokonaan unohtanut sen. Ja aloin ylittää mäkeä todella varoen ja katsoessani taakseni, ne olleet nähneet minua. Juoksin alaspäin ja löysin tämän peurapolun. Minulla oli suuri musta hattu päässäni. Aloin juosta ylös tätä kanjonia todella nopeasti, ja se tapahtui.

⁷⁰ Koko maa kaikkialla vapisi. Kivenlohkareita, tämän kokoisia, vieri alas, ja pölyä lentäen tällä tavalla. Ja minä katsoin, ja edessäni seisoi seitsemän Enkeliä juuri tarkalleen samalla tavalla niin kuin oli näytetty. Tunsin kuin olisin seissyt korkealla irti maasta. Ensin ajattelin jonkun ampuneen minua, tiedättehän, koska minulla oli musta hattu päässäni. Näytin aivan javelina-sialta, tiedättehän, ne ovat melkein mustia. Ajattelin jonkun ampuneen minua hyvin läheltä. Ja silloin minä ymärsin, mitä se oli. No niin, niin pian kuin... Sain tehtäväni ja Kirjoituksen: “Seitsemän Sinettiä, jotka ovat seitsemän salaisuutta.” Näettekö?

⁷¹ Joku sanoi minulle: “No niin, koska sinä näet näkyjä, veli Branham, niin jonakin päivänä Herra mahdollisesti tulee paljastamaan sinulle, mitä nämä asiat ovat. Me voimme kaikki päästä lähemmäksi Jumalaa ja meillä voi olla enemmän voimaa kuin, mitä me saamme kielillä puhumisessa.”

⁷² Minä sanoin: “Se ei voi olla sillä tavoin.”

⁷³ Koska, katsokaahan, minä uskon, että Sana on Totuus. Ja Raamattu sanoo: “Kuka tahansa lisää yhden sanan tai ottaa yhden sanan pois Siitä.” Sen täytyy olla Sanassa. Näettekö? Se on nuo salaisuudet, joita ihmiset eivät ole huomioineet. No niin, juuri sieltä tuli Sanomani *Käärmeen Siemenestä* ja todellinen Usko uskovaisen varmuudesta.

⁷⁴ Minä en halua puhua mitään sitä vastaan, millainen presbyteeriveljieni ja joidenkin teidän baptistiveljieni varmuus on. Minä en sano tätä ollakseni erilainen, mutta te ette ole ymmärtäneet sitä aivan oikein. Näettekö? Niin se on. Katsokaahan, mutta minä myöskin käsitin sen väärin. Mutta kun Herran Enkeli Taivaasta seisoo ja kertoo sen

teille, ja se on tässä suoraan Kirjoituksessa, niin silloin Se on totta. Näettekö? Niin se on. Katsokaahan, Hän puhuu aina tarkalleen Kirjoituksen mukaisesti.

⁷⁵ Tarkkasin sitä siellä, kunnes tuo kehä nousi ylös alkaen laajeta ylöspäin, ja ne muuttuivat jonkinlaiseksi mystilliseksi valoksi, kuin sumuksi. Aivan tarkalleen sillä tavalla... Kuinka monet ovat nähneet valokuvan, joka otettiin siitä Houstonissa? Muistatteko sen? Näettekö? No niin, juuri sillä tavalla tämä oli. Se muuttui tuoksi samaksi nousten korkeammalle ja korkeammalle.

⁷⁶ Minä juoksin ja juoksin ja yritin löytää veli Frediä ja heitä. Jonkin ajan kuluttua, noin puoli tuntia myöhemmin, saatoin nähdä hänet kaukana alhaalla heiluttamassa käsiään. Ja veli Gene oli tulossa heiluttaen käsiään. He tiesivät, että jotakin oli tapahtunut. Ja sitten tulin heidän luoksensa. Tämä on veli Fred, joka istuu juuri siellä.

⁷⁷ Sen mennessä ylös minä en tiennyt, että havaintoasemat aina Meksikoon asti ottivat valokuvia siitä. Life-lehdessä oli kuva siitä, kun Se meni ylös. Ja monet teistä... Tässä on Life-lehti, valokuvineen Siitä. He sanovat, että se on salaperäinen asia, eivätkä he tiedä, mistä se tuli. Se on liian korkea. Se on liian korkealla kaiken yläpuolella... Se on liian korkealla ollakseen sumua, koska se on 48 kilometriä korkea ja 43 kilometriä leveä, eikä siinä korkeudessa ole mitään kosteutta eikä mitään, tiedättehän.

⁷⁸ He ajattelivat lentokonetta. Niinpä he tarkistivat kaikista paikoista, eikä siellä ollut mitään lentokoneita tuona päivänä. Katsokaahan, heidän täytyi tehdä niin, koska se oli ravistellut ikkunoita ja kaikkea. He sanoivat: "Siellä ei ole mitään lentokoneita." Tässä se on kuvalehdessä kertoen teille saman asian. Ja se jatkui edelleen ja edelleen.

⁷⁹ Tässä on Science-lehti, jossa he eivät voi ymmärtää sitä, he eivät tiedä, mikä Se on.

⁸⁰ Eräs ystäväni meni yhtenä päivänä Tucsonin yliopistoon puhumaan siitä heidän kanssaan. He sanoivat: "Me emme voi ymmärtää, mikä..."

⁸¹ Minä sanoin: "Älä sano yhtään mitään, siitä ei ole mitään hyötyä. 'Älkää heittäkö helmiänne sikojen eteen.'" Näettekö? Se on Seurakunnalle, Valituille, uloskutsutuille. Ymmärrättekö?

³⁰⁰ Jos minulla olisi aikaa, niin minä lukisin sen teille. Minulla on enää vain kaksitoista tai neljätoista minuuttia, sillä minun täytyy lopettaa ajoissa, kello yhdeltätoista, jotta pääsisimme ulos oikeaan aikaan.

³⁰¹ Huomatkaa Malakia 4, Ilmestyskirja 10, Seitsemän Sinettiä. Eikö Raamattu sanokin... Tarkatkaa nyt! Siellä oli Enkeli, Sanansaattaja ylhäältä, ja maallinen sanansaattaja. Ja jokainen sanansaattaja oli määrättyä seurakunnan ajanjaksoa varten. Hän sanoi: "Niinä päivinä..." hän on puhumassa nyt, kuinka "siellä tuli enkeli, sanansaattaja"... [Englantilainen sana enkeli merkitsee "sanansaattajaa".] "...tuli alas Taivaasta ja asetti jalkansa maan ja meren päälle ja vannoi Hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, että enää ole oleva aikaa." Onko se oikein? Sateenkaari päänsä ympärillä ja kaikki nämä asiat tapahtuvat. Tuo Enkeli oli Kristus! Varmastikin! Mutta mitä Hän sanoi? "Mutta seitsemännen enkelin päivinä, seitsemännessä seurakuntajaksossa."

³⁰² Se on aina aivan seurakunnan ajanjakson lopussa, jolloin heillä on koko asia sellaisessa kirkollisessa sekasotkussa, että Jumala lähettää heille sanansaattajan, ja se on Sanoma tuolle seurakunnan ajanjaksolle. Sitten he ottavat hänen sanomansa, koska hän elää vain pienen hetken... ja sitten he ottavat hänen sanomansa ja sen sijaan, että kuljettaisivat sitä eteenpäin se lopun kanssa, mitä siihen kuuluu, he tekevät kirkkokunnan. Ja sitten he tulevat ja tekevät toisen kirkkokunnan, toinen sanansaattaja, ja he tekevät toisen.

³⁰³ Te olette kaikki nähneet sen piirrettynä kirjassani Seitsemän Seurakuntajaksoa tavalla, miten Hän sen minulle kertoi, jonka rinnalla minä seison Jumalan todistajana tullakseni tuomiolle Tuomion päivänä sen kanssa. Se tuli Jumalalta eikä omista ajatuksistani. Huomatkaa tässä, minä olin ajatellut sen olleen eri tavalla, jos olisin pitänyt oman ajatukseni. Aivan kuten veli Jack kertoessa minulle tuosta Enkelistä siellä ja sanoen, että se oli Kristus kirkastetussa ruumiissa. Niin ei kuitenkaan ollut, ja se osoittaa että Sanoma Hänen Ylimmästä Jumaluudestansa on oikein. Hän oli Jumala. Näettekö? Se on aivan sama asia, jota olin saarnannut Sanasta. Sana aina todistaa Sanasta.

³⁰⁴ No niin, kiiruhtakaamme nopeasti nyt, kun olemme lopettamassa muutaman minuutin kuluttua.

kanssa, he huomasivat, etteivät he voineet mennä yhtään pidemmälle, koska sillä tavalla heidän kirkkokuntansa uskoo.

²⁹⁶ Katsokaa tänään näitä suuria kampanjoita, se on sama asia. He eivät tee mitään muuta kuin tekevät heistä “kaksi kertaa pahemman helvetin lapsen kuin mitä he aikaisemmin olivat.” Heidän on todellakin paljon vaikeampaa tulla Totuuteen. Heillä on näitä suuria herätyksiä, ja jokainen heistä, joka tulee sisälle, jatkaa pienen aikaa ja menee takaisin ja aloittaa jälleen synnin tekemisen. Sitten kun he kuulevat toisesta herätyksestä, he sanovat: “Ah, minä olen saanut tarpeekseni siitä. Minä yritin sitä, eikä siinä ole yhtään mitään.” Näettekö? He eivät tunne tuota kanavaa.

²⁹⁷ Kuulin, kuinka meidän suuri evankelistamme Billy Graham istuessaan eräänä aamuna tämänkaltaisella aamiaisella kohotti ylös Raamatun täällä Louisvillessä, Kentuckyssa, ja sanoi: “Siellä on Jumalan esimerkki.” Ja se on totta, tuo mies kertoi totuuden. Hän sanoi: “Paavali meni kaupunkiin ja hänellä oli yksi käännynnäinen, ja mentyään takaisin vuotta myöhemmin hänellä oli kolmekymmentä tuosta yhdestä käännynnäisestä.” Hän sanoi: “Mutta kun minä menen kaupunkiin ja minulla on kolmekymmentätuhatta käännynnäistä, niin tultuani takaisin kuuden kuukauden kuluttua, en löydä kolmekymmentä.” Hän sanoi: “Tiedätekö, missä on vika? Teissä laiskoissa saarnaajissa. Te vain istutte jalat pöydällä ja soittelette näille ihmisille puhelimella sen sijaan, että vierailisitte heidän luonaan päivällisen jälkeen ja puhuisitte heille.”

²⁹⁸ Oi, sydämeni oli tulossa. Minä ajattelin: “Mikä suuri Jumalan mies, kuinka vihaankaan olla eri mieltä kanssasi tässä, sillä keitä olivat nuo laiskat saarnaajat tuon Paavalin yhden käännynnäisen aikana? Se mitä Paavali teki, oli että hän vei hänet sisälle Sanaan, hän vei hänet sisälle Sanomaan, hän vei hänet sinne, mistä hän löysi Jumalan. Hänen sydämensä oli tulossa ja hän sytytti koko lähiseudun tuleen! Ja ainoa asia, minkä te teette, on se, että te panette heidät baptisti- tai metodistikirkkoon, tai jonnekin, eikä ihme, koska siellä ei ole mitään palavaa.”

²⁹⁹ Sitten katsokaa, mitä Sana on luvannut tätä päivää varten. Katsokaamme onko se metodistit, baptistit, helluntailaiset, tai mitä tälle päivälle on luvattu. Nyt te voitte mennä ja lukea Kirjoituksenne. Ottakaa nämä Kirjoitukset, joita olen lainannut teille.

⁸² Ja sitten kaikki tulivat sanoen: “Veli Branham, minä näen sinun kuvasi tässä. Minä näen tämän...” Tehän tiedätte miten sen kanssa on. Mutta tuo pitkä laajeneminen niin kuin tällä veljellä on täällä, missä se... Suokaa anteeksi [Veli Branham noutaa valokuvan.] Tällä tavalla se alkoi nousta ylös laajeten noustessaan. Itse asiassa tämä oli oikea puoli. Ja te kaikki muistatte minun sanoneen: “Tuo huomiota herättävä Enkeli, joka puhui minulle, oli oikealla puolella”, jopa ennen kuin se tapahtui. Muistatteko te? Siipensä taaksepäin tällä tavalla. Nämä ovat tarkalleen tuon Enkelin siivet, kun se meni ylös. Niinpä he alkoivat ottaa valokuvia, koska se oli niin salaperäinen. Ja viimeinen valokuva, kun Se muodostui taivaalle, se on tässä Look-lehdessä. Te näette, kuinka se nousi ylös juuri, kun he alkoivat nähdä sen, näettehän. Ja siitä tulee tuo varsinainen ja viimeinen valokuva, kun se oli muodostunut.

⁸³ He eivät tiedä, mistä se tuli tai minne se meni. He eivät vielä tiedä sitä. Tiede on täysin ymmällä siitä, he eivät tiedä, mitä tapahtui. Mutta me tiedämme: “On oleva merkkejä ylhäällä taivaalla.” Me tiedämme sen. Näettekö? Ja Hän lupasi nämä asiat. Ja ainoa asia, miksi nämä kuvat sallittiin otettavaksi...

⁸⁴ Mutta minä tiedän, että me olemme kaikki tuttuja täällä tänä aamuna. Jos minä annan veljille ja sisarille sellaisen kuvan, että tiedänsen-kaiken, niin olkaa hyvä ja antakaa minulle anteeksi. Tarkoitukseni ei ole olla sitä. Olen täällä tänä aamuna puhumassa miesten edessä, jotka ovat oppineita, miesten, jotka ovat älykkäitä. Minä olen lukutaidoton, en osaa edes lausua Raamatun kirjoituksia oikein. Minulla on luku luettavaksi tänä aamuna ja tarkoitukseni oli pyytää yhtä veljistä lukemaan se puolestani, koska en kykene edes lausumaan noita nimiä siinä. 1. Aikakirja 13, haluaisitko etsiä sen valmiiksi, veli Jack aihettani varten. Minä en osaa edes lausua noita nimiä. Minä annan hänen tehdä sen, koska hän osaa lausua ne.

⁸⁵ Ja minä tiedän puhuvani älykkäille miehille. Mutta veljet, näitä asioita ei ole tapahtunut siksi, että te voisitte katsoa minun lukutaidottomuuttani, vaan uskoaksenne, että kerron teille Totuuden. Jumala on kertomassa teille Totuuden. Se on Totuus. Näettekö?

⁸⁶ Ja nyt kun puhun kirkkokunnista, niin en tarkoita, että te ette menisi omaan seurakuntaanne. Menkää seurakuntaanne, teidän oletetaan tekevän niin. Mutta älkää liittykö heidän organisaatioihinsa, koska voin

sanoa teille ja todistaa oikeaksi Kirjoituksella, että se on pedon merkki. Ja te vain muistakaa se, se on tuo merkki.

⁸⁷ Minä saarnaan... En saarnaisi sitä veli Jackin seurakunnassa, vaikka hän käskeekin minua ja sanoo: "Jatka vain ja tee se", mutta minä tulen menemään Tabernaakkeliin, sillä se on noin neljän tunnin mittainen. Ja aiheeni on: *Eläin alussa ja eläin lopussa, käärmeen polun kautta*. Näettekö? Siihen tarvitaan noin neljä tuntia. Minulla on kaikki raamatunpaikat valmiina. Eläin alusta alkaen, hän oli eläin [peto] Eedenin Puutarhassa, hän on eläin, ja osoitamme, että hän oli uskonnollinen henkilö (aloittaen kirkkokunnan) ja on tullut tuon polun kautta, ja todistamme teille Kirjoitusten kautta, että niin on. Minä en tiennyt sitä, ennen kuin Pyhä Henki äskettäin näytti sen minulle siellä ylhäällä.

⁸⁸ Nyt tässä, tarkkasin tätä yhtenä päivänä, ja seistessäni jokin sanoi minulle... katsoin sitä, ja ajattelin... Veli Hickerson, yksi diakoneista Jeffersonvillen seurakunnassa... Jos en usko seurakunnassa käymiseen, niin miksi minulla sitten on seurakuntia? Meillä oli juuri eräänä iltana ne kaikki puhelinyhteydessä kanssamme ympäri maata. Jokaisella kahdensadan neliömailin alueella oli yksi minun seurakunnistani.

⁸⁹ No niin tämä valokuva, seisoin katselemassa sitä, ja jokin... Seisoin omassa huoneessani. Jokin sanoi: "Käännä sitä oikealle." Pysähdyin kuuntelemaan.

⁹⁰ Tiedän sen kuulostavan siltä, kuin joku olisi vähän mielenvikainen, mutta katsokaahan, kuten sanoin eräänä iltana, kaikki nämä suuret asiat ovat niin koulutettua... No niin, minä en ole koulunkäyntiä vastaan. Muistakaa, meillä täytyy olla... Lähettäkää lapsenne kouluun saamaan koulutusta ja niin edespäin, mutta sanon teille juuri nyt, että siitä ei tule olemaan heille mitään hyötyä tulevassa maailmassa, koska siellä tulee olemaan toinen sivilisaatio. Se tulee olemaan niin paljon tämän kaiken yläpuolella. Tuossa sivilisaatiossa ei tule olemaan minkäänlaisia kouluja. Siinä ei tule olemaan lainkaan kuolemaa eikä syntiä. Tässä maailmassa on kaikkea sitä. Ei ole väliä sillä, kuinka sivistyneiksi me tulemme, kuolema lisääntyy koko ajan. Näettekö? Se tulee olemaan ilman kuolemaa. Mutta nyt meillä täytyy olla koulu, meidän täytyy käyttää vaatteita, meidän...

asiaa, en tahtois vasyttää teitä.) Mutta Jumala ei muuta mieltänsä, Hänen ensimmäinen päätöksensä on tarkalleen oikea. Niinpä Jumala ei muuta mieltänsä, Hän vain antaa teidän mennä eteenpäin sallivassa tahdossa. "Jumala on hyvä Jumala", niin kuin Oral Roberts sanoo. Mutta Hän on myöskin peljättävä Jumala.

²⁹¹ Katsokaahan, on aivan niin kuin te sanotte: "Kunnia Jumalalle, minä haluan puhua kielillä!" Hän sallii teidän tehdä sen, mutta se ei ole mikään merkki, että teillä olisi Pyhä Henki.

²⁹² Muistakaa, mitä Tuomas sanoi, tuo vanha epäilijä? "Ellei minulla ole jotakin todistetta, ellen voi työntää sormeani naulanreikiin Hänen käsissäänsä ja Hänen kylkeensä, niin minä en usko Sitä." No niin, siinä se on teillä, se on sama asia.

²⁹³ Jeesus sanoi: "Ole hyvä Tuomas, työnnä sitten kätesi tänne, jos se on se, minkä haluat tietää." Näettekö? No niin, jos te nyt olette Tuomas, niin menkää vain eteenpäin. Mutta mitä Jeesus sanoi? "Kuinka paljon suurempi onkaan heidän palkkionsa, jotka eivät ole koskaan nähneet, ja kuitenkin uskovat."

²⁹⁴ Pankaa nyt merkille, tekemällä tämän Daavid aiheutti vilpittömän miehen kuoleman hänen laskettuaan kätensä arkin päälle, vaikka hänen ei olisi tullut tehdä sitä. Hyvä, vilpittömä mies, ajatelkaa, kuinka voitelu ja kaikki muu oli aivan oikein, mutta Arkkia kuljetettiin väärällä tavalla. "Härät kompastuivat", sanoo Raamattu, eivät leeviläiset. Härät kompastuivat ja vaunut olivat kaatumassa, ja eräs vilpittömä mies, sydän täynnä rakkautta, ojensi kätensä tukeakseen Arkkia, ja hänet lyötiin kuoliaaksi, koska Arkkiin ei voinut koskea kukaan muu kuin leeviläinen. Näettekö, kuinka Jumala pitää Sanansa, kuinka Hän pitää kanavansa, kuinka Hän pitää määräyksensä? Ussiaa lyötiin pitaalilla. Ja siellä Daavid aiheutti erään miehen kuoleman ja suuren onnettomuuden, vaikka he olivatkin molemmat Hengen voitelemia, mutta Jumalan kanavan ulkopuolella. Onko se oikein? Hän kuoli. Oi, Daavid pelästyi kuollakseen ja antoi tuolle paikalle nimen, niin kuin veli Jack juuri luki. Näettekö? Hän merkitsi hänet siellä.

²⁹⁵ Kuinka monta kertaa kirkkokunnat ovatkaan tehneet saman asian vilpittömille uskovaisille. Katolinen kirkko, metodistit, baptistit, Kristuksen kirkko, jopa helluntalaiset, ovat aiheuttaneet monta hengellistä kuolemaa tuolla samalla asialla. Kun Se tuli näiden asioiden

²⁸⁴ Samoin tekee jokainen teistä, joka on kastettu “Isän, Pojan ja Pyhän Hengen” nimessä, ja nämä toiset uudet asiat Raamatusta, joiden tulee olla tässä päivässä, te tiedätte, että se, mitä Sen kanssa pitäisi tehdä, olisi vastaanottaa Se! Kun te näette Jumalan selvästi vahvistavan: “Se on Totuus”, niin siinä Jumala on tulkitsemassa omaa Sanaansa. Mutta tahdotteko te tehdä sitä? Ei, teidän organisaationne ei salli teidän tehdä sitä!

²⁸⁵ Monet sananpalvelijat siellä Tucsonissa, jotka kuuntelette tänä aamuna. Veli Gilmore, minulla ei ole mitään sinua vastaan, veli Brock, First Assembly, ja tuliterä kirkko. Te miehet, minä olin siellä koko ajan, ettekä te edes antaneet minun tulla sisälle. Varmasti te ette voineet, te ette voi tehdä sitä ja pysyä sellaisina, mitä te olette. Te ette voi vastaanottaa ilmestystä, koska te olette kirkkokunnallistuneet. Ja kuunnelkaa, aivan niin kuin Ussia kuoli, koska hän oli väärän innoituksen alla, niin myös monet todelliset kristityt kadottavat kokemuksensa noissa vanhoissa kuolleissa kirkkokunnissa, koska he laskevat kätensä Arkin päälle, vaikka heitä ei ole määrätty tekemään sitä. Nyt te voitte uskoa Sen tai olla uskomatta Sitä. Se riippuu teistä. Jumala on teidän Tuomarinne. Jumala ei koskaan ole perunut Sanaansa. Sen, mitä Hän sanoi ensimmäisen kerran, sen Hän sanoo joka kerta.

²⁸⁶ Hän käski Bileamia: “Älä sinä mene!”

²⁸⁷ Ja sitten Bileam tuli takaisin ja kysyi: “Mutta Herra, enkö minä voisi mennä?”

²⁸⁸ Katsokaahan nyt! Jumala sanoi: “Mene!” No niin, Hän antoi hänelle luvan mennä. Siinä on Jumalan salliva tahto eikä Jumalan alkuperäinen tahto. Te huomaatte, minkälaisiin vaikeuksiin hän joutui, eikä niin?

²⁸⁹ Ja kuka tahansa, joka rakentaa mitään, mitään organisaatiota tai mitään, Jumalan Sanan ulkopuolelle, on rakentanut sen hiekalle ja se tulee sortumaan! Se on kuoleva aivan varmasti, koska Jumalan Sana on Morsiamen kasvava Ruumis. Teillä ei voi olla sitä, niin että se kaikki olisi pelkkää jalkaa tai kaikki kättä tai kaikki lantiota. Nämä asiat tulevat niille määrättyinä ajankohtina.

²⁹⁰ Ja helluntailaiset, te teitte sen kaiken yhdeksi asiaksi ja sen vuoksi te ette voi vastaanottaa uutta ilmestystä. Siitä syystä te pysytte juuri siellä, missä te olette ja kuulette, mutta liike jatkuu. (On niin paljon

⁹¹ Tarkoitukseni oli tänä aamuna puhua *Saatanan Eedenistä*, (useimmilla teistä on siitä nauha), *Saatanan Eeden*. Hän on valmistanut toisen Eedenin puutarhan, ja häneltä on kulunut sen valmistamiseen kuusituhatta vuotta, aivan kuten Jumalakin teki omaansa alussa. Jumala valmisti Eedeninsä, ja Saatana turmeli sen. Nyt Saatana on valmistanut oman Eedeninsä, ja Jumala tulee hävittämään sen ja pystyttämään omansa.

Jokin sanoi minulle: Käännä sitä oikealle.”

Minä ajattelin: “Uskon, että katselen sitä oikein.”

Sanottiin: “Käännä sitä oikealle.” Näettekö?

⁹² Minä ajattelin: “Ehkä tuo Ääni tarkoittaa, että sitä tuli kääntää oikealle päin.” Ja kun tein sen, te näette, mikä se on: Hofmannin maalaus *Kristuksen pää*, kolmekymmentäkolmevuotiaana. Katsokaapa tätä tässä, näettekö Hänen tumman partansa, Hänen kasvonsa, Hänen silmänsä, Hänen nenänsä ja kaiken muun? Te näette osan Hänen hiuksista tässä ylhäällä. Ja Hänellä on päässään tuo valkoinen enkeli-peruukki osoittaakseen, että Sanoma Hän olemisestaan Jumala on Totuus. Hän on maailmankaikkeuden Ylin Tuomari, Taivaan ja maan Ylin Tuomari. Hän on Jumala, ja ei vähempää kuin Jumala. Hän on Jumala ilmaistuna inhimillisessä muodossa, jota kutsuttiin Jumalan Pojaksi, joka tuo Poika oli naamio. Ja eikö juuri teekin Sanomaamme tarkalleen oikeaksi, Kirjoituksen tunnistamaksi, palveluksen tunnistamaksi, Hänen Läsäolonsa tunnistamaksi, samaksi eilen, tänään ja iankaikkisesti. Sen vuoksi nuo Seitsemän Sinettiä ovat Totuus, veljet. Te saatatte olla eri mieltä niistä, mutta istukaapa kerran tutkimaan niitä avoimella sydämellä, ja antakaa Pyhän Hengen johtaa teidät pois...

⁹³ Veli Jack tässä... Soitin hänelle ennen kuin saarnasin tästä ja kysyin häneltä tästä valkoisesta peruukista.

⁹⁴ Hän sanoi: “No niin, veli Branham, minä olisin sitä mieltä, että se oli Hänen ylösnousemuksensa jälkeinen kirkastettu ruumis. Puhuin siitä veli Jackille. Enkä tiedä ketään maailmassa, jonka opetuksiin ja teologiaan luottaisin enemmän kuin veli Jack Mooren ja veli Vaylen, tuonkaltaisten miesten, todellisten teologien, jotka ovat lukeneet kaikenlaisia kirjoja ja tutkineet kaikkia asioita eri kulmilta. Mutta, katsokaahan, kaikesta siitä huolimatta, ja vaikka hän onkin hyvä

ystäväni, minä en voinut hyväksyä sitä, siinä oli jotakin, jota en yksinkertaisesti voinut ottaa vastaan.

⁹⁵ Ja sitten kun tämä kuva tuli, silloin ymmärsin, mitä se on. Tässä on Hänen tumma partansa. Uskoisin teidän näkevän Sen. Näettekö? Hänen tumma partansa ja tummat hiuksensa, Hänen silmänsä, nenänsä, kaikki aivan tarkalleen, ja jopa osa Hänen hiuksistansa näkyy tällä puolella. Hän on Jumala. Näettekö? Ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja tämä on Life-lehti, toukokuun 17. päivän numero, 1963. Se julkaistiin silloin, jos joku haluaa saada tämän lehden. Se on sama numero, jonka takakannessa on Rockefellerin ja hänen vaimonsa kuva. Ja tämä on uusi Science-lehti, joka sanoo: "Se on yhä mysteeri."

⁹⁶ Miksi olen puhunut nämä asiat? Jotta se voisi avata silmiänne asioille, joista me yritämme puhua, ja miten Jumala on osoittanut sekä taivaissa että maassa näiden erottamisten ja näkyjen olevan oikein. Meillä on paljon jäljittelyä, meillä on sitä aina. Mutta muistakaa, ennen kuin voi olla väärää dollaria, täytyy ensin olla olemassa aito dollari. Ensimmäinen täytyy olla olemassa aito dollari, josta he sen valmistavat. Aivan kuten meillä oli aito Mooses ja aito Aaron, ja sitten heidän jälkeensä meillä oli Jambres ja Jannes. Huomaatteko, kuinka se kaikki tapahtuu? He näkevät sen ja sitten he yrittävät jäljitellä sitä, vaikka todellisuudessa on olemassa vain yksi alkuperäinen. Se on totta. En sano sitä vahingoittaakseni tai halventaakseni tai asettaakseni jotakin väärälle paikalle, mutta sanon sen vain Totuutena.

⁹⁷ Olen tulossa vanhaksi mieheksi ja tiedän, ettei minulla ei ole aikaa enää kovin paljoa. Jos Jeesus viipyy, minä ehkä voin viipyä pienen hetken, mutta tiedän, että jonakin päivänä tämän sydämen täytyy lyödä viimeisen kerran, ja minä menen sisälle suureen pimeään kammioon, jota kutsutaan kuolemaksi. Mutta kun sen aika tulee, minä en halua katsoa taaksepäin yrittääkseni katua jotakin. Haluan, että tuon hetken tullessa olen puhdas Jumalan armosta. Mennessäni sisälle haluan kietoa itseni Hänen vanhurskautensa viittaan mielessäni vain tämä yksi asia: minä tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa. Ja kun Hän kutsuu minua, minä olen tuleva ulos kuolleiden joukosta ja elävä Hänen kanssaan iankaikkisesti. Ja minun tarkoitukseni nyt on täällä yrittää saada jokainen mies... en muuttaakseni teidän teologiaanne tai jotakin muuta, vaan lisätäkseni teidän uskoanne Jumalan lupaukseen tälle päivälle.

niin-ja-niin paljon rahaa ottaaksesi tämän tehtävän, mutta kuningas sanoi, että hän tulee kolminkertaistamaan sen, nelinkertaistamaan sen, jos sinä vain tulet tekemään sen." Ja silloin Bileam sai typeriä ajatuksia, ja se kiihotti hänen mieltään.

²⁸¹ Muistakaa nyt, hän kysyi Jumalalta sitä, hän oli voideltu, mutta heti kohta hän erkani Jumalan alkuperäisestä suunnitelmasta. Ja sen helluntailaiset ovat tehneet! Ollakseen suosittuja, te ykseyden kannattajat, te kolminaisuuden kannattajat, suosion vuoksi te muodostitte itsestänne kirkkokunnan ollaksenne erilaisia, te organisoiduitte ja te olette kuolleita! Te ette enää koskaan tule nousemaan. Mutta, katsokaahan, teidän olisi tullut pysyä Jumalan alkuperäisen suunnitelman kanssa. Hän veti teidät ulos tuosta Assemblystä tehdäkseen teidät kansaksi, mutta te organisoiduitte ja menitte takaisin samaan "yrjöönne" (suokaa minulle anteeksi), josta olitte tulleet ulos. Tuohon samaan asiaan, josta olitte tulleet ulos. "Niin kuin koira palaa oksennukselleen ja sika mutakuoppaansa." Olen pahoillani, että sanoin sen. Suokaa minulle anteeksi, se ei ole oikein sanottavaksi täältä puhujanlavalta. Näettekö? Minä vain sanoin sen lihassa. Huomatkaa nyt, että sitä minä tarkoitan, takaisin oksennukseensa. Minun olisi tullut sanoa se sillä tavalla. Tuo sana oli oikein, mutta minä käytin sitä väärin. Näettekö? Sitä käytettiin oikein, mutta se kuulosti väärältä...?... Oksennus, "Niin kuin koira palaa oksennukselleen."

²⁸² Jos Assemblies of God, Yleisneuvosto, he organisoivat helluntain aluksi ja saivat heidät siihen, niin että he eivät voineet vastaanottaa ilmestystä, niin ettekö te tiedä, ykseyden kannattajat, että te olette tehneet saman asian. Kuinka te olisitte voineet vastaanottaa Sanoman käärmeen siemenestä, iankaikkisesta varmuudesta ja näistä muista asioista, joita on tullut esiin? Te olette niin tiukasti organisoituneet, että te ette edes päästä sitä sisään ovestanne (uh-huh), sama asia jonka Bileam teki. Mutta Jumala ei muuttanut mieltänsä.

²⁸³ Niinpä Bileam meni ja sanoi: "Herra, katsohan nyt, nyt minulla todella olisi mahdollisuus olla joku. Tiedäthän, etten ole ollut yhtään mitään, mutta nyt minulla olisi tilaisuus olla joku. Mitä Sinä nyt siitä sanot, Herra?" No niin, hänen ei olisi tullut koskaan sanoa sitä! Hän tiesi tarkalleen, mitä Jumala oli käskennyt hänen tehdä!

²⁷⁰ Jumala ei muuta mieltänsä.

²⁷¹ Uskotteko te, että Bileam oli profeetta? Raamattu sanoo, että hän oli. Muistakaa nyt, Baalak tuli hänen luoksensa ja sanoi: “Mene ja kiroa tämä kansa, sillä he peittävät koko maan pinnan. He eivät ole kirkkokunta, he eivät ole kansakunta, he ovat vain järjestäytymätön joukko, ja me olemme maan kuuluisuuksia. Mene sinä sinne ja kiroa nuo ihmiset, ja minä tulen maksamaan sinulle siitä.”

²⁷² Ja Bileam teki tarkalleen, mitä profeetan tulee tehdä. Hän sanoi: “En mene, mutta odottakaa täällä yli yön, antakaa minun nähdä, mitä Jumala käskää tehdä.”

²⁷³ Niin hän meni sisälle ja sanoi: “Herra, täällä on joitakin ihmisiä, jotka haluavat minun menevän ja kiroavan joitakin ihmisiä siellä. Mitä Sinä haluat minun tekevän sen kanssa?”

²⁷⁴ Jumala sanoi: “Älä sinä mene, sillä he ovat Minun kansani!”

²⁷⁵ Bileam meni ulos ja sanoi: “Menkää takaisin kotiinne, minä en voi tulla kanssanne. Jumala käski minun olla tekemättä sitä.” No niin, siinä on Jumalan alkuperäinen Sana: “Älä mene!”

²⁷⁶ Sitten he palasivat kuninkaan luo ja sanoivat: “Tiedätkö, sinun piispasi ei halua kuunnella.”

²⁷⁷ “Hyvä on”, sanoi kuningas, “minäpä sanon, mitä me teenne. Hän tarvitsee vähän rahaa. Uskon, että se tulee taivuttamaan hänet. Tai ehkä minä teen hänestä osavaltion ylivalvojan, ehkä minä annan hänelle jonkin suuren tehtävän. Ehkä minä tulen tekemään hänestä piispan. Te ette voi sanoa, mitä minä saatan tehdä. Mutta kuulkaapa, minäpä sanon, mitä minä teen. Oikeastaan teillä miehillä ei ole tarpeeksi koulutusta suostutellaksenne hänet. Te ette osaa lausua kaikkia sanojanne aivan oikein. Hän ei halua kuunnella teitä. Mutta me tulemme lähettämään sinne todella koulutetun ryhmän, vähän arvokkaampia henkilöitä.”

²⁷⁸ He menivät sinne ja sanoivat: “Tohtori Bileam, tohtori Bileam, terveiset sinulle. Me tuomme tervehdyksen kuninkaalta.”

²⁷⁹ “Hyvää huomenta, veljet.” Näettekö?

²⁸⁰ “No niin tohtori Bileam...” Ja oi, minkälainen sanasto ja kuinka se vuodatettiin hänen ylleen. Ja he sanoivat: “No niin, kuningas on sanonut, että hän tulee korottamaan sinut, ja hän tulee myöskin antamaan sinulle suuren kunnian. Ja tiedätkö, he tarjosivat sinulle vain

Rukoilkaamme nyt:

⁹⁸ Rakas Jumala, me olemme kiitollisia ihmisiä tänä aamuna, mutta kuitenkin, Herra, me elämme pimeässä maailmassa. Kukaan meistä tänä aamuna, Isä, ei ole sellainen, joka ei tuntisi haluavansa vaeltaa läheisemmin Sinun kanssasi. Me haluamme elämässämme Sinun kosketuksesi, joka voi pehmittää meidät ja tehdä meidät taipuisiksi, niin että Sinä voit milloin tahansa muuttaa meidät ja muuttaa meidät Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. Se on tarkoituksemme täällä, Isä, se on ainoa tavoite, joka minulla on: elää Sinun edessäsi, saada Sinun Sanasi ja puhua Se miehille ja naisille, en ollakseni erilainen henkilö, vaan Hänen kunniaakseen, joka on antanut minulle Elämän. Suo se, Herra.

⁹⁹ Alkoon täällä olko yhtään henkilöä tänään... Tai jos me... Me olemme jälleen puhelinyhteydessä ympäri maan. Älköön äänemme ulottuvilla olko yhtään henkilöä, jonka koskaan täytyisi mennä sisälle tuohon suureen kammioon tuntematta Sinua ylösnousemuksesi voimassa. Jos jossakin ympäri maan on syntisiä, tai tässä rakennuksessa, tässä suuressa juhlasalissa, istumassa täällä tänä aamuna. Jos on sellaisia, jotka eivät tunne Sinua, niin voikoon heidän omatuntonsa tulla ravistetuksi hereille, niin että he käsittävät, että he eivät tiedä millä minuutilla heidät ehkä kutsutaan vastaamaan elämästään, Korkeudessa. Ja jos meidän nimemme yhä ovat tuossa seurantakirjassa, niin tulemme olemaan tuomittuja, mutta jos se on Karitsan Elämäkirjassa, todellisessa Elämässä, silloin me olemme pelastettuja.

¹⁰⁰ Ja voikoon, Herra, kun tuo Elämä kulkee lehdestä tähkään, kuoreen ja sitten jyvään niiden kulkiessaan ohitse tänä aamuna, jos siellä varressa vielä on jotain Elämää, joka on tuleva jyvään, niin tuo se ulos tänään, Herra, voikoon se seurata jyvän liikettä, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁰¹ Olen pahoillani ottaessani niin paljon aikaa. Unohdin jopa, että he ovat puhelinyhteyksissä siellä ulkopuolella.

¹⁰² Aloittakaamme nyt lukemisemme. Veli Jack, onko sinulla Raamattusi käsillä? Sillä aikaa kun etsin oman Kirjoituksen kohtani, minä pyydän veli Jackiä lukemaan tämän Kirjoituksen, koska minä en osaa lausua näitä nimiä. Hyvä on. [Veli Jack Moore lukee I. Aikakirjan 13. luvun.]:

Ja Daavid neuvotteli tuhansien ja satojen päämiesten kanssa ja jokaisen johtajan kanssa.

Ja Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle: Jos se näyttää hyvälle teistä, ja se olisi HERRASTA meidän Jumalastamme, lähettäkäämme sana veljillemme kaikkialla, jotka ovat jäljellä koko Israelin maassa ja heidän kanssaan myöskin papeille ja leeviläisille, jotka ovat heidän kaupungeissansa ja esikaupungeissansa, että he kokoontuisivat meidän luoksemme.

Ja tuokaamme jälleen meidän Jumalamme Arkki luoksemme, sillä me emme kysyneet neuvoa Saulin päivinä.

Ja koko seurakunta sanoi, että he tulisivat tekemään niin, sillä asia oli oikein koko kansan silmissä.

Niin Daavid kokosi koko Israelin yhteen Egyptin Siihorista aina Hemathin asti tuomaan Jumalan arkin Kirjat-Jearimista.

Ja Daavid ja koko Israel menivät ylös Baalhiin, se on Kirjat-Jearimiin, joka kuului Juudalle, tuodakseen sieltä Jumalan Arkin, HERRAN, joka asuu kerubien välissä, jonka nimi on siinä.

Ja he kuljettivat Jumalan arkin uusissa vaunuissa Abinadabin talosta, ja Ussa ja Ahjo ajoivat vaunuja

Ja Daavid ja koko Israel karkeloivat Jumalan edessä kaikin voimin laulaen ja soittaen harppuja ja psalmeja ja vaskirumpuja ja kymbaaleja ja torvia.

Ja kun he tulivat Kiidonin puimatantereelle, Ussa ojensi kätensä pitääkseen kiinni arkista, sillä härkä kompastui.

Ja HERRAN viha syttyi Ussaa vastaan ja hän löi hänet, koska hän ojensi kätensä arkkiin, ja siellä hän kuoli Herran edessä.

Ja Daavid pahastui, koska HERRA oli murtanut Ussan, jonka vuoksi tuon paikan nimenä on Perez-Ussa, aina tähän päivään asti.

Ja Daavid pelkäsi Jumalaa tuona päivänä ja sanoi: Kuinka minä voisin tuoda Jumalan Arkin kotiin luokseni?

niin on, niin uskokaa silloin tekoja, jos ette voi uskoa Minua”, Hän sanoi.

²⁶³ Huomatkaa nyt nämä asiat, jotka tulee tehdä.

²⁶⁴ Katsokaahan nyt, Jumala ei ollut paljastanut tuota asiaa heille Hänen valmistamallaan tavalla, Hän oli paljastanut sen innoituksen kautta, mutta se tuli väärällä kanavalla. Katsokaahan, innoitus on hienoa, mutta jos se tulee väärän kanavan kautta, se tulee kanavoiduksi väärin. Kuten jos te ammutte luodin suoraan maalitauluun, ja se on matkalla suoraan maaliin, mutta tuulenpuuska voi työntää sen sivuun. Kuten jos te ajatte autoa tiellä kuusi- tai seitsemänkymmentä mailia tunnissa, ja tuulenpuuska heilauttaa teitä, niin te voitte oikaista pyörät jälleen, ja palautta se omalle kaistalle. Mutta sitä te ette voi tehdä luodille. Ei ole mitään millä oikaista sitä, se ohittaa maalin. Katsokaahan, sen täytyy kulkea sen alkuperäistä kanavaa myöden.

²⁶⁵ Niin täytyy myös Jumalan Sanan kulkea Sen alkuperäisessä kanavassa, niin ettei mikään pieni tuulenpuuska puhalla sitä sivuun; niin ettei mikään pieni kirkkokunnan puhallus puhalla sitä sivuun; niin ettei mikään pieni vaino tule puhaltamaan sitä pois linjasta. Se on suunnattuna maaliin! Ja Se tulee myöskin osumaan sinne. Ja kun se osuu tuohon pisteeseen, tulee Jumala vahvistamaan Sen “napakympiksi”! Kyllä, tarkalleen näin Hän on sen sanonut tekevänsä sen. Tässä Kirjoitukset sanovat: “NÄIN SANOO HERRA: ‘Se on tapahtuva!’” Ja tässä se on. Näettekö? Siinä se on teille.

²⁶⁶ No niin, Jumala ei ollut paljastanut sitä Hänen antamallaan tavalla. Niinpä he tekivät sen irrallaan Hänen Sanastansa ja vääränä ajankohtana, aivan samoin kuin he ovat tehneet nyt. Kun miehet, huolimatta siitä kuinka vilpittömiä he ovat, yrittävät tehdä Hänelle palveluksen Hänen valmistamansa tien ulkopuolelta, he aina sekoittavat sen. Kuten Bileam, Bileam ajatteli tekevänsä Jumalalle palvelusta.

²⁶⁷ Ajatteletteko te Jumalan valehtelevan? Muuttaako Jumala koskaan mieltänsä? Ihmiset toimivat tänään, aivan niin kuin Hän tekisi sen. Kun Hän sanoi naisille, etteivät leikkaa hiuksiansa, he sanovat: “Me voimme leikata ne, Tohtori se-ja-se sanoo, että me voimme. Veli se-ja-se sanoo, että te olette vain liian ahdasmielisiä.” Uh-huh, uh-huh. Näettekö?

²⁶⁸ “No niin, voiko tämä tapahtua? Tämä tapahtua?

²⁶⁹ “Kyllä, se-ja-se sanoi niin.”

²⁵⁹ Siellä ei tule olemaan mitään kirkkokuntaa, muistakaa vain se. Veli Jack, tässä, on historioitsija, niin kuin monet muutkin teistä täällä. Koskaan ei ole ollut herätystä ilman, etteivät he noin kolme vuotta herätyksen jälkeen olisi aloittaneet siitä kirkkokuntaa. Onko se oikein? Ja tämä viimeinen suuri Jumalan ihmeiden liike näinä viimeisinä päivinä on jatkunut kaksikymmentä vuotta ja on miljoona mailia kirkkokunnasta ja menee pidemmälle pois päin koko ajan. Kuori on vetäytymässä pois, ei mitään yhteistyötä, ei mitään tekemistä Sen kanssa. Näettekö? Aina se vetäytyy pois Siitä. Sitä ei voi enää olla, se on tullut vehnäksi nyt. Mutta me olemme kovasti vihreitä. Kyllä, se on totta. Meidän täytyy levätä Pojan Läsnaolossa kypsyäksemme, siinä kaikki. On paljon vihreätä. Meillä ei ole sitä vilpittömyyttä, pyhittyneisyyttä, asiaa, joka meillä tulisi olla keskellämme, tietääksemme, että elävän Jumalan Henki liikkuu Hänen Sanassansa ja vielä näyttää meille asioita.

²⁶⁰ Meillä on vääriä jäljittelijöitä, jotka ovat nousseet esiin. Tekemään mitä? Pettämään. Raamattu sanoo, että niin tulisi olemaan. "Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, samoin tulevat nämä tekemään viimeisinä päivinä." Näettekö? He tekevät saman asian, tulevat suoraan mukaan jäljitellen Sitä, aivan tarkalleen. Näettekö? Olkaa varovaisia! Tarkatkaa Raamatun oppia. Tarkatkaa sanomaa, joka seuraa noita merkkejä! Onko se yhä saman vanhan koulun sanoma? Silloin unohtakaa se!

²⁶¹ Jumala lähetti ihmeet ja merkit kiinnittämään Hänen kansansa huomion. Kun Jeesus tuli ja vain paransi sairaita ja niin edespäin, he ajattelivat: "Oi, kunnia, Hän tulee olemaan fariseus. Hän tulee olemaan saddukeus."

²⁶² Mutta Hän sanoi: "Te kyykkäärmeiden sukupolvi." Hän sanoi: "Te olette isästänne perkeleestä ja hänen tekojansa te teette." Sitten Hän sanoi: "Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertaan, teissä ei ole Elämää itsessänne." Hän ei selittänyt sitä. Hänen ei tarvinnut selittää Sitä. (Halleluja!) Se oli toista ajankohtaa varten. Hän vain sanoi, mitä Hänen täytyi sanoa: "Minä teen aina sitä, mikä miellyttää Isää, Hänen Sanansa pitäminen. Jos Minun elämäni ja Minun tekoni eivät ole verrattavissa Hänen Sanansa kanssa, joka sanoo, mitä Minun tulisi tehdä, silloin alkää uskoko Minua, silloin Minä en ole Hän, mutta jos

Niinpä Daavid ei tuonut Arkkia kotiin luoksensa Daavidin kaupunkiin, vaan kuljetti sen syrjään gatilaisen Obed-Edomin taloon.

Ja Jumalan Arkki viipyi Obed-Edomin perheen kanssa talossa kolme kuukautta. Ja HERRA siunasi Obed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä oli.

¹⁰³ Kiitos, veli Moore, että luit Kirjoituksen puolestani. No niin, olen pahoillani, etten voinut lukea sitä itse, mutta minä en osannut tehdä sitä.

¹⁰⁴ Nyt haluan teidän menevän kanssani Markuksen seitsämanteen lukuun, ja me tulemme lukemaan sen seitsemän ensimmäistä jaetta.

Sitten hänen luokseen tulivat yhdessä fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka tulivat Jerusalemistä.

Ja kun he näkivät joidenkin hänen opetuslapsiensa syövän leipää tahraantunein, se on pesemättömin käsin, he moitittivat sitä.

Sillä fariseukset, ja kaikki juutalaiset, eivät syö elleivät he pese käsiänsä usein noudattaen vanhinten perinnäissääntöä.

Ja kun he tulevat markkinapaikalta, he eivät syö, ennen kuin ovat peseytyneet. Ja on monia muita asioita, joita he ovat ottaneet noudattaakseen, kuten kuppien ja patojen, kuparisten astioiden ja pöytien pesemisen.

Sitten fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: Miksi eivät sinun opetuslapsesi vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää pesemättömin käsin?

Hän vastasi ja sanoi heille: Hyvin on Jesaja profetoinut teistä tekopyhistä, niin kuin on kirjoitettu: Tämä kansa kunnioittaa minua huulillansa, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

Mutta turhaan he palvovat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.

Rukoilkaamme.

¹⁰⁵ Rakas Jumala, kunnioita Sanaasi nyt, ja voikoon Se saada aikaan sen, mitä varten Se on tarkoitettu. Käytä meitä instrumentteina puhumaan Se ja korviamme kuulemaan Se Sinulta ja meidän

sydämiämme vastaanottamaan Se. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä, Jumalan kunniaksi. Aamen.

¹⁰⁶ Nyt minun aiheenani muutamiksi hetkiksi on tämä...

¹⁰⁷ Meillä on puhelinyhteydet auki ympäri kansakuntaa tänä aamuna. Ja ymmärrän, että hyvä ystäväni Roy Borders on myöskin kuuntelemassa jossakin hyvin rasittuneena eilisen illan takia. Unohdin, että meillä oli tämä puhelinyhteys eilen illalla, Roy, missä sitten oletkin, jos olet San Josessa olevassa seurakunnassa, tai sitten alhaalla veli McHughesin seurakunnassa, tai missä oletkin, älä pelkää veljeni, kaikki tulee olemaan hyvin. Istu vain hiljaa... Hän tulee kertomaan siitä minulle, Roy, älä huolehdi, poikani, pidä usko Jumalaan.

¹⁰⁸ Minun aiheenani tänä aamuna on: *Yrittää tehdä Jumalalle palvelus ilman, että se olisi Jumalan tahto*. No niin, se on outo aihe, ja luotan siihen, että Herra tulee nyt paljastamaan tämän meille. Muistakaa: "Yrittää tehdä Jumalalle palvelus ilman, että se olisi Jumalan tahto." No niin, se näyttää hyvin oudolta. Mutta ehkä Jumala voi tässä auttaa meitä.

¹⁰⁹ Toinen asia, jonka haluan sanoa tänä aamuna on, että olemme iloisia, kun keskuudessamme on tänä aamuna eräs hyvin kallis ystäväni, eräs nuori mies. Monet teistä ihmisistä puhelinyhteyksien takana tiedätte, kuka hän on. Tänään on hänen yhdeksäskymmeneskolmas syntymäpäivänsä. Veli Bill Dauch istuu täällä edessäni. Hän on yhdeksänkymmenenkolmen.

¹¹⁰ Useita vuosia sitten lääkäri sanoi: "Hän ei voi elää." Huomasin hänet juuri istumassa täällä. Hän oli happiteltassa, ja hänen miellyttävä vaimonsa soitti minulle ja sanoi: "Veli Branham, jos odotat näkeväsi vanhan ystäväsi Billin elossa, niin sinun on parasta tulla heti."

¹¹¹ Ja minä... Yksi autoni renkaista oli repeytynyt sivusta. Kulutin renkaani puhki autostani yrittäessäni päästä hänen luokseen. Ja olin juuri tulossa ulos miestenhuoneesta huoltoasemalla, jonne olin pysähtynyt Ohiossa matkallani hänen luokseen, ja kävellessäni sieltä ulos minä näin näyn. Ja siinä seisoj veli Dauch seurakunnassa käsi ojennettuna. Sitten se muuttui, ja minä näin sinun tulevan alas katua ja puristavan kättäni. Sanottiin: "Mene ja kerro hänelle: 'NÄIN SANOO HERRA.'"

¹¹² Hän oli silloin noin yhdeksänkymmentävuotias. Hänellä oli sydänkohtaus ja veritulppa sydämessä, ja täydellinen sydämen vajaatoiminto. Hyvin terävä lääkäri. Tuo mies ei ole... hän ei halua... Ei,

²⁵⁴ Sanotaan: "Voi pojat, tuo kaveri on älykäs mies." No niin, sillä ei ole mitään merkitystä. Ahab oli varmasti älykäs mies. Beltsassar oli älykäs mies. Saatana oli kaikkein ovelin ja terävin, eikä kukaan voinut vastustaa häntä, ei kukaan.

²⁵⁵ Älkää olko riippuvaiset mistään viisaudesta, luottakaa vain Jumalaan. Ymmärrätekö? Kuka on Jumala? Hän on Sana. Ja kuinka sitten Jumala selittää oman Sanansa. Kuunnelkaa nyt tarkasti, älkää nyt kadottako näitä asioita. Kuinka Jumala tulkitsee oman Sanansa? Toteuttamalla Sen, eikä vain yhtä osaa täällä, vaan kaiken Sen sille kuuluvana ajankohtana.

²⁵⁶ Sanokaamme nyt, että Nooa meni ulos saarnaamaan ja hän oli innoitettu, mutta hän rakensi arkin ja teki siihen oven ja asensi sen tällä tavalla. Mitä jos hän olisi asettanut sen sinne ylös eikä pohjalle? Mitä jos hän olisi asettanut ikkunan pohjalle ja oven sinne ylös? Ymmärrätekö? Sen täytyy olla tuolle ajalle kuuluvien ohjeiden mukaisesti, koska juuri sillä tavalla Jumala tulee sitä käyttämään. Sen täytyy olla sillä tavalla, ja sen täytyy tulla innoituksen kautta.

²⁵⁷ Kuulin kuinka eräs kaveri kerran sanoi: "Minä uskon, että tuo mies rukoilee sairaiden puolesta, mutta että hän olisi profeetta..." Sanotaan: "Minä uskon, että hän on Jumalan profeetta, mutta opettajana, hänhän on 'Jeesus yksin'." Minkä kaltaiseksi henkilöksi te kutsuisitte häntä? Mieheksi, joka ei tiedä, mistä hän puhuu.

²⁵⁸ Jo tuo sana profeetta merkitsee, että "hän on Jumalan Sanan paljastaja", jonka tulkinta tulee vain profeetalle. Siksi me niin suuresti tarvitsemme tätä suurta henkilöä, jonka tulee olla lähetetty meille Elian muodossa, koska se tulee olemaan Jumalan ilmestys tehtynä tunnetuksi meille vahvistuksen kautta osoittaen tuon päivän, tuon hetken, tuon ajankohdan, jolloin Jumala lupasi sen olevan. Ja muistakaa, häntä vastaan tullaan puhumaan. Niin on aina ollut ja tulee aina olemaan. Hänet tullaan hylkäämään, aivan niin kuin kuori, joka vetäytyy... Ensiksi hänet tullaan ottamaan vastaan, koska kuori suojelee jyvää siihen asti, kunnes se kykenee tulemaan aurinkoon. Helluntailaiset tulevat ainoastaan suojelemaan Sanomaa antaen sille avoimen oven, kunnes Se tulee levitetyksi, ja sitten kuori tulee vetäytymään pois, ja vehnänjyvä tulee lepäämään Pojan Läsnaolossa kypsyäkseen.

ja kaikkea muuta. Uh-huh, se on tarkalleen totuus. Teidän täytyy ojentautua Sanan Totuuden kanssa.

²⁴⁸ Huomatkaa! Ei väliä sillä, kuinka vilpitön mies saattaa olla; eikä väliä sillä, kuinka suuresti hän on Jumalan käyttämä; ei väliä sillä, mitä hän on, hänen täytyy olla... Hänen puhumansa asian täytyy olla Raamatun mukaisesti ajoitettu. Joku sanoo: “No niin, Mooses teki silloin...” Minä tiedän, mitä Mooses teki, mutta Jumala ei ole tekemässä sitä tänään. “Mutta kolmesataa vuotta sitten Luther sanoi...” Se saattaa olla hienoa, mutta sitä Hän ei ole tekemässä tänään. “No niin, neljäkymmentä vuotta sitten, kun Helluntai lankesi...” Mutta sitä Hän ei ole tekemässä tänään. Näettekö? Sen täytyy olla oikeana aikana.

²⁴⁹ Sen täytyy tapahtua Kirjoituksen mukaisesti. Toiseksi, sen täytyy tapahtua oikeana aikana. Kolmanneksi, sen täytyy olla sillä tavalla, kuin Jumalan Sana on sanonut sen tulevan olemaan.

²⁵⁰ Ja te sanotte: “Kunnia Jumalalle! Pyhä Henki lankesi ylleni, halleluja, aivan niin kuin Se teki Helluntaipäivänä.” Mutta se voi olla erilaista tänään. Se lankesi myös Daavidin ylle, eikö niin? Varmasti Se teki sen. Se lankesi Ussian ylle, mutta se oli väärin! Katsokaahan, nyt teidän täytyy mennä sitä syvemmälle. Näettekö? Teidän täytyy mennä syvemmälle kuin se. No niin, älkää nyt loukkaantuko, olkaa vain kunnioittavia.

²⁵¹ Ja huomatkaa, sen täytyy myös tulla Jumalan valitsemalle miehelle. Ei kirkkokuntien valitsemalle, ei ihmisten valitsemalle, vaan Jumalan valitsemalle. Ja jos se on sanoma Jumalalta, suuri ilmestys Jumalalta, sen täytyy tulla Hänen profeetallensa. Jos haluatte raamatunpaikan siitä, se on Aamos 3:7. Näettekö? No niin, sen täytyy.

²⁵² On viisi asiaa, joiden mukainen sen täytyy olla: sen täytyy tapahtua oikeana aikana. Sen täytyy olla aikana, jolloin Jumala sanoi, että se tulisi olemaan. Sen täytyy olla kirjoitettuna Jumalan Sanassa. Sen täytyy tapahtua Jumalan määräämänä aikana. Ja sen täytyy tapahtua Jumalan valinnan mukaan.

²⁵³ Eikä Jumala tarvitse ketään meistä selittämään Sanaansa. Jumala on oma selittäjänsä. Hän ei tarvitse meidän seminaarejamme. Hän ei tarvitse meidän viisauttamme, se on mieletöntä. Ymmärrätekö? Eevalla oli sitä, ja viisautensa kautta hän kadotti sen selityksen.

minä en sano sitä. Hän vain on mies, joka pystyy kustantamaan itselleen kenen lääkärin hän vain haluaa. Hänellä oli erittäin hieno juutalainen lääkäri, joka tapasi minut siellä eteishallissa ja sanoi: “Hänellä ei ole mitään mahdollisuutta elää.”

¹¹³ Minä menin sisälle ja työnsin käteni happiteltaan ja sanoin: “Bill, voitko kuulla minua?” Hän nyökäytti päätään. Minä sanoin: “NÄIN SANOO HERRA: ‘Sinä et tule kuolemaan nyt.’”

¹¹⁴ Viikko sen jälkeen, ollessani saarnastuolissa saarnaamassa Sanomaani, veli Dauch tuli sinne kävellen läpi rakennuksen. Ja kun menin Furrin ravintolaan... Tarkoitan Blue Boariin, joen takana Louisvillessa, niin siellä hän tuli ulos autosta ja tuli katuja pitkin käsi ojennettuna aivan tarkalleen Herran Sanan mukaisesti. Ja se oli kolme tai neljä vuotta sitten, ja täällä hän istuu tultuaan koko matkan tänne Shreveportista läpi koko maan eikä millään lentokoneella vaan autolla. Kyllä, hän on istumassa täällä tänä aamuna. “Hyvää syntymäpäivää, veli Dauch.” Se on jokaiselta ympäri koko maan. “Jumala siunatkoon sinua!” ”

¹¹⁵ Minä kastoin hänet, hän oli kolminaisuusoppinen, kun hän oli yhdessä minun ensimmäisistä kokouksistani siellä veli Banks Woodin täytyessä lainata hänelle vaatteitaan. Hän on suurikokoinen mies, niin kuin näette. Ja hän meni altaaseen, ja minä kastoin hänet noin kahdeksankymmenenviiden tai yhdeksänkymmenen ikäisenä Herran Jeesuksen Nimessä. Hän sanoi, ettei hän koskaan voinut tuntea oloansa oikeaksi, ennen kuin hän löysi tuon turvallisuuden. Silloin hän sai syntymäpäivän, jona hän ei tule koskaan vanhenemaan. Niin se on, tuossa suuressa Maassa. Hän jopa odottaa elävänsä nähdäkseen Herran tulemuksen. Se myös on mahdollista. Mutta jos hän sattuu nukkumaan, hän... ja me olemme heräävä tuona aikana, ja hän tuleva esiin ensin. Oikein. Niinpä, veli Dauch, ei ole mitään tapaa menettää sitä. Sinä olet tarkalleen linjassa. Pysy siinä veljeni, ja Jumala siunatkoon sinua. Ja minä kiitän Herraa senkaltaisesta hyvästä miehestä ja siitä, että Hän on antanut hänelle kaikki nämä vuodet.

¹¹⁶ Aikakirjassa: “Yrittää tehdä Jumalalle palvelus ilman, että se olisi Hänen tahtonsa.” Ensiksikin, Jumala on yksinvalti, ja me haluamme ymmärtää sen. Ihmiset tänään ihmettelevät, miksi meillä ei voi olla herätystä. Uskotteko te, että Jumala on yksinvalti? Katsokaahan, Raamattu puhuu tällä tavalla.

¹¹⁷ Ja me yritämme... Niin kuin keskustellessani erään hienon veljesryhmän kanssa, baptisti veljien kanssa äskettäin, he sanoivat: “Veli Branham, meillä voi olla herätys, jos vain otamme Sanan, sana sanalta, sivu sivulta, kirjain kirjaimelta.”

¹¹⁸ Ja minä sanoin: “Minä myös uskon, sivu sivulta.” Minä sanoin: “He ovat yrittäneet tehdä sitä koko ajan.”

¹¹⁹ Hän sanoi: “Mutta meidän täytyy löytää kreikankielinen tulkinta Sanasta, mitä siinä kreikankielellä sanotaan.”

¹²⁰ Minä sanoin: “Minä en ole lukenut kovinkaan paljoa, mutta luettuani seurakunnan historiasta, Nikean Neuvoston, ja Esi-Nikean Neuvoston, ja Nikealaiset isät, ja niin edespäin, he väittelivät jo siellä kreikankielisten sanojen merkityksestä. Se oli kaksituhatta vuotta sitten. Yksi sanoi: ‘Se merkitsee tätä’, ja yksi sanoi: ‘Se merkitsee tuota. Tuo kreikkalainen sana merkitsee tätä.’”

¹²¹ Kuten meidän kielellämme sana: *see* [nähdä]. Kun te käytätte tätä sanaa *see*, te voitte tarkoittaa sillä “merta”, tai minä ”ymmärrän” tai monia muita asioita. Tai sana *bored* [kylästyntyt], se voi tarkoittaa reiän “poraamista”, tai sinä “kylästyttät” minua, tai sinä ”maksoit ylöspitoni”, tai se voi merkitä monia muita asioita. Nuo pienet vokaalit ja niin edelleen, ne yksinkertaisesti muuttavat koko tarkoituksen. Te ette tule koskaan tekemään sitä sillä tavalla. Jumala kirjoitti Sen sillä tavalla koska...

¹²² Ja koko Sana on innoitettu, ja Hän sanoi: “Minä kiitän Sinua Isä, että Sinä olet kätkenyt nämä asiat viisaiden ja harkitsevien silmiltä ja tulet paljastamaan” (aamen) “pienille lapsille, jotka tahtovat oppia.” Se on ilmestys Hänestä, niin kuin sanoin eilen illalla. “Hän paljastaa Sen pienille lapsille.”

¹²³ Minä sanoin: “Se ei onnistu, herra. Herätys ei tule koskaan, ennen kuin Jumala, yksinvalti Jumala, lähettää sen. Ja silloin Hän saattaa ottaa jonkun pienen tyytymyksen, joka ei osaa edes kirjoittaa nimeänsä, ja tekee sen hänen kanssansa, joka ei osaa edes hyvää englantia saati sitten kreikkaa.”

¹²⁴ Sen Hän teki silloin, kun Pietari saamasi Helluntaina, tiedättehän. Hän ei osannut edes kirjoittaa nimeään; hän oli tietämätön ja oppimaton. Mutta Jumala tekee asiat niin oudolla tavalla meidän järkipärisen ajattelumme kannalta katsottuna. Se tekee siitä Jumalan. Jos Hänellä

²⁴² “Se kuuluu meille! Se kuuluu keskellemme.”

²⁴³ “Keneltä me kysyisimme neuvoa? Tietenkin Arkilta. Aivan samoin kuin tuo maa, joka kuuluu Israelille eikä filistealaisille. Se on totta, ne kuuluvat meille. Ja minä myös voin tuntea voitelun.”

²⁴⁴ Sadanpäämiehet ja koko seurakunta huusivat: “Kunnia Jumalalle!” He taputtivat käsiänsä ja he huusivat ja he tanssivat ja he hyppivät ylös ja alas.

²⁴⁵ Heillä oli Henki, mutta mitä te ajattelette Isän ajatelleen? “Kuinka Minä lähetinkään Naatanin, tuon profeetan heidän luoksensa! He tietävät mitä tehdä, samoin myös Daavid, mutta nyt hän on niin täynnä intoa, että hän on astunut rajalinjan ylitse ja mennyt tekemään tämän.”

²⁴⁶ Hyvä on, huomatkaa nyt: “Kantakaa Sitä olkapäillä.” Se oli Jumalan alkuperäinen suunnitelma. On viisi asiaa, jotka “täytyy tehdä”. Haluan teidän kirjoittavan ne muistiin, jos te... Huomaan joidenkin teistä kirjoittavan. (Kello on kaksikymmentä yli kymmenen, joten yritän päästä loppuun kello yhdeksitoista. Kiirehdin niin nopeasti kuin osaan.) Ei ole väliä sillä, kuinka vilpittömä joku saattaa olla tehdessään Jumalalle palvelusta; ei väliä sillä, kuinka vilpittömä, tai kuinka paljon hän on voideltu, kuinka paljon hän on presbyteeri, baptisti tai helluntailainen; ei ole väliä sillä, oletteko te piispa, diakoni, pastori, evankelista, profeetta, tai mitä tahansa te olettekin; on viisi asiaa, jotka täytyy ottaa huomioon ensin. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon on voitelua, kuinka hyvältä se näyttää, kuinka paljon ihmiset huutavat, tai mitä tahansa Henki on tekemässä, on jotakin, mitä täytyy tehdä.

²⁴⁷ Nyt veljeni, sillä aikaa kun valmistaudutte kirjoittamaan, voitteko te nyt ymmärtää miksi? Muistakaa nyt, teille kaikille on opetettu ja teidän keskuudessanne on opetettu... (Katsokaahan, minä puhun nyt kaikkialle maassa)... että minä en usko kielillä puhumiseen. Minä uskon kielillä puhumiseen, mutta te voitte kyllä puhua kielillä, vaikka teillä ei ole Pyhää Henkeä. 1. Kor. 13 sanotaan: “Vaikka minä puhuisin ihmisten tai enkelien kielillä, en minä silti olisi mitään.” Näettekö? Se on Pyhän Hengen voitelu, eikä sillä ole mitään tekemistä teidän sisäpuolellanne olevan sielun kanssa. Te voitte puhua kielillä ja kieltää Sanan. Minä olen nähnyt sen tapahtuvan, ja te myös olette nähneet sitä. Näettehän? Nainen voi saarnata Evankeliumia ja... Näettekö? He voivat tehdä kaikenlaista, he leikkaavat hiuksensa ja yhä huutavat ja puhuvat kielillä

²³⁴ No niin, uskontunnustusten ja kirkkojen neuvostojen vaikutuksesta Sana, todellinen Sana tuota ajanjaksoa varten jätettiin huomiotta, koska heillä oli niin paljon mielenliikutusta. Mutta Daavid, tuo voideltu kuningas... Hän oli kuningas, mutta hän oli myös voideltu kuningas. Te sanotte: “Minä olen sananpalvelija, voideltu.” Pysykää silloin sananpalvelijana, älkääkä yrittäkö olla profeetta. Ymmärrätekö? Jos olette evankelista, pysykää evankelistana.

²³⁵ Muistakaa Ussiaa, profeetan Jesajan päivinä, tuo nuori kuningas... Ussia oli suuri mies, voideltu mies, ja Jumala siunasi häntä. Kyllä, minä saarnasin siitä teille kerran. Ja yhtenä päivänä hän tunsu itsensä niin ylhäiseksi, että hän ajatteli voivansa ottaa papin viran, ja lopulta hän meni Herran eteen, vaikka nuo papit olivat sanoneet hänelle: “Älä tee sitä, Ussia!” Mutta hän oli tullut ylpeäksi. Profeetta ei voinut sanoa hänelle mitään. Nuo papit tiesivät tehtävänsä, ja he huolehtivat tehtävästään. He sanoivat: “Se ei ole sinun tehtäväsi, Ussia. Älä tee sitä!”

²³⁶ No niin, hän ehkä sanoi heille: “Suu kiinni!” Ja hän meni tulen kanssa uhraamaan ottaen papin viran. Hän oli voideltu Kuningas, mutta ei ollut pappi. Ja nuo papit yrittivät sanoa hänelle: “Sinä olet hieno kuningas, sinä olet voideltu, ja Jumala on siunannut meitä nyt, mutta sinä olet kuningas etkä pappi.”

²³⁷ Ja teidän pastorien ei tulisi koskaan sanoa profeetalle, miten tulisi toimia, eikä teidän evankelistojen sanoa sitä pastorille. Katsokaahan, jokaisella on oma virkansa, jos se on täydellisesti tunnistettu.

²³⁸ Niinpä hän meni tulen kanssa, ja hänet lyötiin maahan pitaalilla, ja hän kuoli.

²³⁹ Nyt tässä on kuningas Daavid yrittäen tehdä samaa asiaa. Hän oli valtuuttanut itsensä siihen. “Hyvä on, se on hienoa, täytyy mennä. Katsohan kuinka paljon ihmisiä. Mitä sinä siihen sanot, kapteeni? Sinä, jolla on kymmenentuhatta.”

²⁴⁰ “Kunnia Jumalalle, Daavid, minä voin tuntea Hengen.” Oi, aivan varmasti hän tunsu Sen! “Mitä sinä sanot, Daavid? Tunnetko sinä Henkeä?”

²⁴¹ “Kunnia Jumalalle, Se on kaikkialla ylläni! Tarkistakaamme se nähdäksemme onko se oikein. Minne Arkki kuuluu?”

olisi ollut joukko teologeja ja arvohenkilöitä, ja niin edelleen, he olisivat sanoneet: “Tuo Kaifas on älykäs mies. Hän on juuri sopiva siihen.” Mutta Jumala meni ja otti kalastajan, joka ei osannut edes kirjoittaa nimeänsä. Sillä tavoin Jumala toimi. Jumala on sellainen. Hän ottaa jotakin, joka ei ole yhtään mitään, ja tekee siitä jotakin omaksi kunniaksensa. Hän otti kaaoksen ja valmisti siitä Eedenin. Kyllä, sellainen on Jumala.

¹²⁵ No niin, jos on olemassa joku, jolla on herätyksen mekaniikka, niin sellainen on meidän hieno veljemme Billy Graham. Mekaniikka on kyllä hyvä, mutta mekaniikka ei saa sitä liikkeelle. Tarvitaan dynamiikka panemaan se liikkeelle. Te voitte rakentaa auton, panna siihen parhaat mahdolliset osat, ja todistaa tieteellisesti, mitä se voi tehdä, mutta ellei siinä ole dynamiikkaa, se on vain kuollut esine.

¹²⁶ Kuten Walesin herätyksessä, joka on yksi viimeisistä herätyksistä ennen helluntaiherätystä, kukaan ei tiennyt, mikä alkoi tuon herätyksen. Oli vain joukko ihmisiä.

¹²⁷ Nyt kun ystävämme Billy Graham menee kaupunkiin ja kokoaa kaikki presbyteerit, luterilaiset, ja helluntailaiset ja kaikki yhteen, ja heitä on koolla tuhansia. Ja kolmekymmentä tuhatta on tullut kahden viikon aikana ja antanut sydämensä Kristukselle. Menkää takaisin kahden viikon kuluttua eikä teillä ole yhtään. Katsokaahan, se on mekaniikka. Mutta antakaa Jumalan puhua yksinomaan armosta jollekin pienelle typerykselle, niin sanoaksemme, jollekin pienelle mitättömälle, antakaa Hänen Henkensä langeta kaupunkiin, niin miehet eivät voi mennä työhönsä, naiset eivät voi tiskata, kotiapulainen ei voi valmistaa vuodetta. He vain kirkuvat ja itkevät kädet kohotettuina ilmaan. Sellainen on Jumalan tahdon mukainen herätys.

¹²⁸ Kerrotaan, että joitakin korkea-arvoisia kirkonmiehiä meni Walesin herätyksen aikana Walesiin tutkiakseen herätyksen mekaniikkaa. Ja noustuaan maihin laivasta korkeine hattuineen ja ympärikäännettyine kauluksineen he näkivät erään pienen poliisin tulevan alas katua, joka pyöritteli patukkaansa ja vihelteli, he sanoivat: “Kuulehan hyvä mies, voisitko sinä kertoa meille, missä on Walesin herätys?”

¹²⁹ Hän sanoi: “Kyllä, veljeni, te seisotte aivan sen keskellä!” Uh-huh, uh-huh. Hän sanoi: “Katsokaahan, minä olen Walesin herätys”, hän sanoi, “koska Walesin herätys on minussa.”

¹³⁰ Sellainen on Jumalan yksinvaltius! Sillä tavoin Jumala toimii ja Hänellä yksin on oikeus lähettää herätys. Ei niin, että me kokoamme mekaniikan yhteen, vaan että me rukoilemme Jumalaa lähettämään dynamiikan.

¹³¹ Hän paljastaa Sanansa ainoastaan ennalta määrätyille. Nyt kun käytän sanaa ennalta määrätä... Se on paha sana käyttää julkisesti erityisesti, kun meillä on sekalainen joukko armenialaisia ja kalvinisteja ja kaikkea siltä väliltä. Olen pyytänyt teitä ettette ajattelisi, että tietäisin siitä kaikkea, mutta Kirjoitusten mukaan ne molemmat ovat väärässä. Armo on sitä, minkä Jumala antoi minulle. Teot ovat niitä, joita minä teen Hänelle. Näettekö? Silloin teillä on Se. Jos kiipeätte kummalle tahansa noista oksista, niin te olette varmasti löytävä itsenne oksan huipusta ettekä voi päästä takaisin. Uskoisin että Efesolaiskirje tuo sen kaiken yhteen.

¹³² No niin, mutta tuo sana ennalta määrätty, kun käytän sitä, niin älkää ajatelko, että minä... Se on ainoa tuntemani sana millä ilmaista se... On kysymyksessä Jumalan ennalta tietäminen, näettehän, ne, jotka Hän on tuntenut. Hän ei voi sanoa... Hän kuoli, että kaikki voisivat pelastua, sen Hän teki, mutta ennalta tietämisen perusteella Hän tiesi kuka tulisi ja kuka ei. Ymmärrätekö? Vain Hän tietää sen, minä en tiedä sitä, ettekä te tiedä sitä, niinpä me ahkeroitsemme oman pelastuksemme pelolla ja vavistuksella.

¹³³ Mutta Jumalalla on ollut Sanansa kaikkina ajanjaksoina. Ennalta tietämisen perusteella Hän on asettanut seurakuntaan ja ihmisiin määrättyt asiat, jotka Hän teki alussa. Ja sitten evankeliumi, joka saarnataan tuolle ajanjaksolle, paljastetaan vain noille määrätyille ihmisille, ja loput heistä eivät näe Sitä. Näettekö? "Kiitän Sinua Isä, että olet salannut nämä asiat viisaiden ja harkitsevien silmiltä ja paljastanut Sen pienille lapsille, sellaisille, jotka tahtovat oppia." Katsokaahan, sitä on ennalta määrääminen. Ei niin että Hän olisi tehnyt sen, niin kuin te sanoisitte: "Minä valitsen sinut, ja sinua minä en valitse." Mutta ennalta tietämisen perusteella Hän tiesi, mitä te tulisitte tekemään.

¹³⁴ Hän ollen ääretön... Uskoteko te, että Hän on ääretön? Jos Hän ei ole ääretön, Hän ei ole Jumala. Sitten ajatelkaa sitä, että ollen ääretön, Hän tiesi jokaisen kirpun, joka koskaan tulisi olemaan maan päällä, kuinka monta kertaa nuo kirput tulisivat räpäyttämään silmiään, kuinka paljon talia olisi jokaisessa kirpussa, ja jokaisen ruohonlehden, jolla ne

ajasta. Meitä varten on jotakin muuta. Jos ei olisi ollut profeettaa maassa, niin ehkäpä Daavid olisi ollut oikeassa. Se on totta, mutta siellä oli Naatan, Jumalan vahvistama ja säättämä profeetta.

²³¹ Tarkatkaa! Arkki Raamatussa on aina meille esikuva Sanasta, koska Jumalan Sana oli tuossa Arkissa. Pankaa merkille, kuinka he kuljettivat tuon Arkin, katsokaa kuinka he tekivät sen. Sitä ei tehty Jumalan määräämällä alkuperäisellä tavalla. Jumala oli sanonut siellä. Laissa kuinka se täytyi tehdä, kuinka tätä Arkkia täytyi siirrellä, ja kenen se täytyi tehdä. Mutta Daavid, oman voitelunsa alla...

²³² Veljeni, älkää ohittako tätä, ja sisareni, te, jotka haluatte olla naissaarnaajia, ja niin edelleen, älkää kadottako tätä. Ei väliä sillä, kuinka suuri teidän voitelunne on, teidän täytyy tulla Jumalan säättämälle paikalle. Daavidilla oli voitelu kunnossa, mutta tehdessään sen, hän oli innostunut ja astui rajalinjan ylitse. Mitä hän teki? Hän astui rajalinjan ylitse. Sen sijaan, että olisi pannut Arkin sen alkuperäiselle paikalle, hän kuljetti sen uusilla vankkureilla eikä leeviläisten sydänten päällä. Se olisi tullut kuljettaa leeviläisten olkapäillä, joka on sydämen päällä. Sana ei ole mielessä, vaan Se on sydämessä! "Ei uusilla vankkureilla." Mitä se oli? Se, mitä Daavid teki siellä, edusti jotakin uutta kuvaten jokaista kirkkokuntaa, joka koskaan tulisi olemaan. Jumalan Sanaa ei tule kuljettaa joku kirkkokunnallinen ylivalvoja tai piispa ja niin edelleen. On kyseessä Pyhän Hengen kaste miehen sydämessä eikä jokin kirkollinen liike. Pyhä Henki on Jumalan rakkauden aarre miesten ja naisten sydämissä saadakseen heidät tottelemaan. Näettekö?

²³³ Se oli Hänen palvelijoittensa olkapäillä, ja Hänen palvelijansa olivat leeviläisiä. He asettivat sen vasemmalle olkapäälleen ja kuljettivat arkkia sillä tavalla, koska se oli heidän sydäntensä yllä. Heillä oli Sanan taakka sydämillensä. Aamen! Nyt teillä on oman kirkkokuntanne taakka sydämellänne. Teillä on seurakuntanne taakka: tuletteko te rakentamaan tätä tai tuota, tai jotakin muuta. Teillä on taakka siitä, kuinka monta te saatte lisättyä omaan kirkkokuntaanne Herran Sanan taakan asemesta, niin että ihmiset tulisivat näkemään ainoastaan Jumalan Sanan eikä mitään muuta. Mutta nyt se on teillä uusilla vankkureilla. Näettekö? He kuljettavat sitä jopa täällä kirkkojen maailmanneuvoston olkapäillä. En halua tulla arvostelevaksi, ja Jumala auttakoon minua. Minä vain kerron teille Totuuden.

²²⁷ Katsokaahan, kaiken täytyy tapahtua sille kuuluvana ajankohtana. Te istutatte vehnän keväällä... tai syksyllä ja leikkaatte sen seuraavana kesänä. Näettekö? Sen täytyy tulla ensin varren kautta, sitten tähkän kautta kuoreen ja sitten edelleen jyvään. Sen täytyy tapahtua määrätynä vuodenaikana. Koko luonto toimii jatkuvuudessa. Jumalan Henki valmisti luonnon, ja koko Jumala ja luonto on jatkuvuudessa. Kaikki ne asiat, jotka tehtiin temppeliin, tehtiin sen kaavan mukaan, jonka Mooses näki Taivaassa.

²²⁸ Kun te näette puun taistelevan elämästään, se merkitsee sitä, että jossakin on puu, jonka ei tarvitse kuolla. Kun te näette ihmisen taistelevan elämänsä puolesta, se osoittaa, että jossakin on maja odottamassa, joka ei kuole. "Jos tämä maallinen maja hajotetaan, niin meillä on jo toinen odottamassa." Hyvä taivaallinen Isä salli minun eräänä päivänä kävellä tuon esiripun taakse ja nähdä sen. Kuinka monet ovat kuulleet siitä? Katsoessani ajan esiripun taakse, he olivat siellä aivan yhtä todellisina kuin minä nyt olen saarnaamassa teille. Siellä he seisovat, sielut alttarin alla, huutaen: "Kuinka kauan vielä?" Ei vain jonakin myyttinä vaan älyllisinä olentoina: "Kuinka kauan, Herra?" Näettekö? Nyt me voimme tuntea ikämme, kuten veli Dauch, joka istuu täällä ja on yhdeksänkymmenenkolmen. On jotakin, joka kaipaa olla jälleen nuori mies. On jotakin... ja te antaisitte mitä tahansa, veli Jack, ja kaikki loput meistä, jos voisitte mennä takaisin tuohon nuoreen miehuuteen, kuten veli Gerholtzer tässä. Minkä vuoksi te haluatte tehdä sen? Ollaksenneko nuori ja juostaksenne jälleen ympäriinsä? Ei koskaan! Koska meistä tuntuu, että meillä olisi enemmän aikaa kirkastaa tätä Jumalaa, jota me rakastamme.

²²⁹ Ja kalliit veljeni, minulla on tämä Sanoma tänä aamuna: siellä virran takana on Maa, jota he kutsuvat suloiseksi ikuisuudeksi. Siellä me tulemme kirkastamaan Häntä kautta aikakausien ja Iankaikkisesti. Miksi me tunnemme niin? Koska syvyys huutaa syvyydelle. Ja niin kauan kuin syvyys kutsuu, täytyy olla syvyys vastaamassa tuohon kutsuun, tai ei olisi mitään kutsua. Ennen kuin voi olla luomakuntaa, täytyy ensin olla Luoja luomaan se, ja se itsessään on todiste Luojan olemassaolosta.

²³⁰ Pankaa merkille nämä papit, kuinka he olivat kokonaan poissa linjasta. Huomatkaa voitelu, kaikki oli kunnossa, voitelussa ei ollut mitään vikaa. Samoin on teidän helluntailaisten kanssa, mutta tarkatkaa, millä kanavalla te liikutte nyt. Aika on muuttunut helluntailiikkeen

koskaan tulisivat istumaan. Sellainen on ääretön. Me olemme rajallisia, me kompastelemme pimeydessä. Jumala on verrannut meitä lampaisiin, ja meillä täytyy olla johtaja. Ja tuo johtaja ei ole joku mies, tuo johtaja on Pyhä Henki, Kristuksen Henki keskuudessamme. "Pieni hetki eikä maailma enää näe Minua." Hänen fyysinen olemuksensa nostettiin ylös Jumalan Valtaistuimelle, missä Henki oli Valtaistuimella. Nyt Kristus, Jeesus, on Valtaistuimella. "Pieni hetki eikä maailma enää näe Minua, kuitenkin te näette Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti." Jumalan, Kristuksen, Valtaistuin on pystytetty teidän sydämiinne, ja Hän istuu Jumalan Valtaistuimella, mutta Tuhatuotisvaltakunnassa Hän istuu omalla Valtaistuimellansa, josta Hän vannoi, että Hän nostaisi esiin tämän miehen, Hänen Poikansa, Daavidin Pojan, istumaan Valtaistuimellansa.

¹³⁵ No niin, Hän paljastaa nämä asiat ennalta tietämisensä kautta noille, jotka Hän on säätänyt näihin asioihin, muussa tapauksessa he eivät näe Sitä. He voivat seistä siellä ja katsoa suoraan Sitä, eivätkä he voi nähdä Sitä.

¹³⁶ Kuinka monet ovat nähneet tuon kuvan lehmästä pensaassa, jota teidän täytyy katsoa ja katsoa? Oletteko koskaan nähneet sitä? Tai nähneet tuota kuvaa Kristuksesta pensaassa, tai taivaalla, tai pilvissä? Katsokaahan, tuo maalari on tehnyt sen niin, että teidän täytyy katsoa sitä vain tietyllä tavalla. Ja sitten kun te olette kerran nähneet sen, te ette voi nähdä mitään muuta kuin sen. Joka kerta katsoessanne, se on siellä. Kuinka monet ovat nähneet noita kuvia? No niin, varmasti te olette nähneet.

¹³⁷ Samalla tavalla on Kristus, Hän itse on, Evankeliumi on, Sanoma on. Kun te kerran olette nähneet hetken Sanoman, te ette voi nähdä mitään muuta kuin Sen. Siinä kaikki. Kaikki muu on mennyttä, loppu siitä on vain täytettä, kun te kerran näette Sanoman!

¹³⁸ Niin se oli Nooan aikana. Kun Nooa ja hänen ryhmänsä... näetehän kuinka se oli... Kun he näkivät Sanoman, niin millään muulla ei ollut merkitystä. Kun Mooseksen ryhmä näki Sen, ei millään muulla ollut merkitystä. Kun Johanneksen ryhmä näki Sen, ei millään muulla ollut merkitystä. Kun Jeesuksen ryhmä näki Sen, ei millään muulla ollut merkitystä. Kun Lutherin ryhmä näki Sen, kun Wesley'n ryhmä näki Sen, kun helluntailaisten ryhmä näki Sen, ei millään muulla ollut

merkitystä. He erottautuivat kaikesta. Miksi? Ennalta tietämisen perusteella Hän ennalta määräsi nämä asiat tapahtumaan.

¹³⁹ Hän valitsee omat henkilönsä ennalta tietämisen perusteella. Kuten Hän sanoo Roomalaiskirjeen 8 luvussa, että Eesau... jotta Jumalan valinta voisi pysyä varmana. Kun Eesau ja Jaakob, nuo kaksoset, syntyivät pyhistä vanhemmista, niin jotta Hänen valintansa voisi pysyä varmana ja totena, Hän sanoi: "Minä vihaan Eesauta, ja rakastan Jaakobia", ennen kuin kumpainenkaan poika oli syntynyt. Näettekö? Hän tietää, mitä on ihmisessä. Hän tiesi sen alusta alkaen, mitä se oli. Sen vuoksi Hän voi saada kaiken toimimaan aivan tarkalleen kuin kellon. Me tulemme hermostuneiksi. Te ette nähneet Hänen koskaan hermostuvan, he eivät tee sitä. Näettekö? Kaikki työskentelee oikein, aivan tarkalleen, niin kuin kellon tikitys.

¹⁴⁰ Nämä asiat, joiden tulee tapahtua, kaikki nämä naiset lyhyine hiuksineen, ja nämä miehet, joiden hiukset ovat samalla tavalla kuin heidän vaimoillaan on. Minä olen itse nähnyt heillä nämä papiljontit hiuksissaan kierrettynä tähän eteen. Minkälaista vääristyneisyyttä! Se on Saatanan Eedenin tuloksia. Ja katsokaahan, kuinka nainen yrittää leikata hiuksensa sellaisiksi kuin hänen miehensä on. Hänen miehensä antaa hiustensa kasvaa samanlaisiksi kuin naisilla on. Ja nainen käyttää miehen vaatteita, ja mies käyttää naisen alusvaatteita. Katsokaa, siinä se on teille. Nainen on tulossa maskuliiniseksi ja mies feminiiniseksi. Näettekö, se on Saatanan Eeden vastakohtana sille, mitä Jumala teki alussa. Se on Totuus.

¹⁴¹ Jos minä en nyt aloita, niin me emme koskaan pääse tähän asiaan. Mutta nämä asiat, ja Jumalan tapa tehdä se, ja kuka tulee tekemään sen, se tapahtuu Hänen omalla valitsemallaan tavalla. Hän valitsee sen. Sillä tavalla Hän haluaa sen tulla tehdyksi.

¹⁴² Niin kuin kuulin veli Pearry Greenin, meidän pastorimme Tucsonissa, saarnaavan siitä, kuinka Jumala tekee asiat jollakin tavalla, ja hän sanoi: "Sillä tavalla kuin Jumala haluaa sen tulla tehtäväksi, niin sillä tavalla Jumala tekee sen." Ja se on oikein.

¹⁴³ No niin, kuka meidän keskuudessamme on se, joka voisi sanoa Hänelle, että Hän on väärässä? Kuka uskaltaisi seistä Jumalan kasvojen edessä ja sanoa: "Sinä olet väärässä, Herra. Sinun tulisi tehdä se sillä tavalla, kuin minä haluan sen tulla tehdyksi, sillä tavalla kuin tohtori se-

väärälle puolelle, kansan puolelle, ja siihen, mitä he ja päämiehet ajattelivat, sen sijaan että olisivat käyttäneet Jumalan pyhää kanavaa nähdäkseen, mikä oli NÄIN SANOO HERRA: "Onko tämä aika sitä varten? Onko tämä ajankohta tätä varten? Onko tämä Jumalan tahto?"

²²² Sitten jos hän on todellinen Jumalan profeetta, hän tulee menemään ensin Jumalan eteen ja sanomaan: "Isä, mitä se on?" Niin kuin Naatan myöhemmin teki Daavidille.

Daavid sanoi: "Onko oikein, että minä elän setripuisessa talossa, ja minun Jumalani Arkki teltassa täällä ulkona?"

²²³ Ja katsokaa, mitä Naatan sanoi: "Daavid, tee kaikki, mitä sydämessäsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi. Sinä olet voideltu Jumalan astia."

²²⁴ Mutta se oli profeetta, ja hänen virheensä, mutta Jumalalla on velvollisuus profeettaansa kohtaan. Tuona yönä Hän ilmestyi hänelle sanoen: "Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: 'Minä ihailen hänen rohkeuttaan ja Minä rakastan häntä sen vuoksi, koska hän on Minun oman sydämeni mukainen mies. Ja Minä tiedän, että Minun Arkkini oli aika olla sillä tavalla, mutta sen tapahtumisen ajankohta ei ole nyt. Minä annan hänen poikansa tehdä sen, mutta Minä en anna hänen tehdä sitä.'"

²²⁵ Sitten tässä Naatan tuli sanoen: "NÄIN SANOO HERRA: 'Daavid, se suuri ilmestys, joka sinulla oli, on aivan yhtä väärin kuin se, joka sinulla oli, kun sinä lähetit noutamaan Arkkia.'" (Uh-huh! Ymmärrätekö?) "Älä tee sitä! Älä yritä sitä! Mutta Jumala sanoi, että Hän antaa sinun poikasi tehdä sen." Siinä se on! Näettekö? Siinä se on teille!

²²⁶ Daavid oli voideltu sanomaan se, koska hän saattoi nähdä sen etukäteen aivan niin kuin Aabraham, joka etsi tuota Kaupunkia maan päällä. Tiedätekö, että hän etsi sitä, koska hän tulisi elämään Siinä jonakin päivänä täällä maan päällä. Ja hän kierteli ympäriinsä etsien sitä. Ja juuri sillä kohdalla, mistä hän sitä etsi, se oli silloin hänen yläpuolellansa, ja se tulee palaamaan Tuhatvuotisvaltakunnassa, ja hän tulee elämään tuossa kaupungissa. Mutta ollen profeetta hän oli innoitettu ja hän tiesi, että jossakin oli Kaupunki, ja hän etsi sitä. Mutta katsokaahan, sen kokonaisilmestys oli kätkeyty häneltä, koska se ei ollut hänen ajanjaksoansa varten... [Tyhjä kohta nauhassa.] ...vasta Johannes näki sen tulevan alas Jumalan luota Taivaasta. Se oli tuo Kaupunki.

viimeinen niistä oli lahjojen asettaminen seurakuntaan. Aivan niin kuin Luther asetti vanhurskauttamisen ja Wesley pyhityksen, samoin helluntailiike asetti seurakuntaan lahjat. Mutta mitä he tekivät? Saman virheen, aivan niin kuin luonto on osoittanut sen vehnän varressa, he muodostivat kirkkokuntia (mikä on vastoin Jumalaa, vastakohta Jumalalle).

²¹⁹ Nyt me näemme, että kokoontuessaan yhteen he muodostavat omia ideoitaan. Kun “uusi virtaus”, niin kuin he sitä kutsuvat, tuli esiin Assemblies of Godista, niin mitä he tekivät? He eivät voineet vastaanottaa Sitä. Ei väliä sillä, kuinka paljon siinä oli Totuutta, tämä kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, heillä jo oli Yleisneuvosto. Miehet olivat ottaneet vallan, ja Henki oli jättänyt heidät. Oikein! Ja sitten kun tämä tuli esiin... Minä olen puhunut joillekin teidän parhaista johtajistanne. He sanovat: “No niin, mutta mitä ne voimme tehdä nyt?” Se saattaisi heidät hämilleen. He tietävät sen olevan Totuus. Jos he eivät tiedä, he ovat hengellisesti sokeita ja eivät tunne Raamatua. En sano sitä ollakseni ilkeä, vaan sanon sen kunnioituksella. Koska Raamatussa ei ole yhtään paikkaa, missä ketään olisi koskaan kastettu käyttämällä noita titteleitä: “Isä, Poika, Pyhä Henki.” Eikä sitä koskaan ollut käytetty ennen kuin vasta ekumeenisen neuvoston jälkeen roomalaiskatolisessa kirkossa. Heidän oma katkismuksensa todistaa saman asian. Se on roomalaiskatolinen opinkappale! Se ei ole Raamatun oppi, vaan katolinen opinkappale. Ja te metodistit toitte sen omaan katkismukseenne, ja kaikki aivan niin kuin heilläkin oli, vain vähitellen kasvaen siitä ulos. Ja nyt kun tullaan teihin helluntalaisiin, siellä yhä on joitakin noita opinkappaleita, te yhä pidätte niistä kiinni.

²²⁰ Mutta nyt on Morsiamen kutsuminen, nyt kun Seitsemän Sinettiä on avattu, nyt kun tuo koko asia, joka oli jäänyt uskonpuhdistajilta, on avattu, ja ainoastaan Malakia 4 voi tehdä sen, koska tarvitaan ilmestys suoraan Jumalalta yksilölle sen tapahtumiseksi. Se on totta! Se ei voi tulla jollekin ryhmälle. Se ei koskaan tehnyt sitä. Yksi mies. Se Jumala on luvannut tulemuksen varjoissa Morsiamellensa, Elieserin. Ymmärrätekö?

²²¹ Pankaa merkille nuo papit ja saarnaajat ja niin edelleen, kuinka heillä oli omat innoituksensa ja todellinen voitelu. Daavid oli voideltu. Raamattu sanoo niin. Mutta katsokaahan, hän meni väärän lähteen kautta, hän meni väärän kanavan kautta. Hän kanavoit telunsa

ja-se sanoi, että se tulisi tehdä”? Kuka on niin pitkälle menettänyt järjelliset kykynsä, että sanoisi jotakin sen kaltaista? Ei, te ette halua tulla esiin ja sanoa sitä, mutta te ajattelette sillä tavoin!

¹⁴⁴ Kuten tuossa sanomassani Antikristuksesta: “On nouseva esiin väärä *kristuksia*.” No niin, Hän ei sanonut väärä *jeesuksia*. Näettehän, kukaan ei sallisi sitä, että häntä kutsuttaisiin “Jeesukseksi”, se on Herran Nimi. Mutta “väärä kristuksia” merkitsee “väärä voideltuja”.

¹⁴⁵ Oi, jokainen heistä ajattelee, että heillä on voitelu: “Kunnia Jumalalle.” Hän voi tehdä sitä tai tehdä tätä! Mutta koetelkaapa hänet Sanalla, tämän hetken Sanomalla, nähdäkseen, miten hän selviytyy siitä.

¹⁴⁶ Heillä oli voitelu Jeesuksen aikana, mutta se ei ollut Häneltä.

¹⁴⁷ Heillä oli voitelu... Jopa Daatanilla oli voitelu Mooseksen aikana. Hän sanoi: “Älä nyt ajattele, että sinä olet ainoa pyhä meidän keskuudessamme. Jumalalla on niitä paljon. Me tulemme aloittamaan organisaation tässä, tämä ryhmä miehiä.”

¹⁴⁸ Jumala sanoi Moosekselle: “Erota itsesi heistä”, ja Hän avasi maan ja nielaisi heidät. Hän oli antanut alkuperäisen Sanansa Moosekselle, profeetallensa, ja se on ainoa tapa, miten Hän koskaan teki sen, ja ainoa tapa, miten Hän koskaan tulee tekemään sen. Hän ei muuta suunnitelmaansa, näettehän.

¹⁴⁹ Niinpä meidän ideamme ovat väärät, ja Hänen ideansa ovat aina oikeat. Ja älkää yrittäkö sanoa Hänelle, että Hän on “väärässä”. Ei väliä sillä, kenen me ajattelemme täyttävän vaatimukset parhaiten. Meidän sanottavissa ei ole, kenellä on siihen parhaat edellytykset. No niin, siihen te päädytte organisaatioissanne.

¹⁵⁰ Joku pieni Hengellä täytetty veli menee johonkin kaupunkiin ja rakentaa mukavan ihmisryhmän, ja sitten he pitävät neuvottelun, ja kaikki pyhät veljet tulevat mukaan, tiedättehän, ja sanotaan: “Tiedätekö mitä? Minä uskon, että pikku Jones tässä,” (hän on jonkinlaista parempaa väkeä heidän keskuudessaan) “minun mielestäni hänellä tulisi olla tuo suuri mukava tabernaakkeli. Ettekö tekin ole samaa mieltä, että se olisi oikein?” Niin se menee. Ja sitten seurakunta hajaantuu. Näettekö? Se erottaa heidät! Jumala tekee erottamisen. Hän on se, joka tekee sen. Mutta jokainen heistä, joka ainoa, haluaa ottaa tämän miehen ja panna hänet tänne ja tämän tänne. Sellainen on ihmisen ajatus.

¹⁵¹ Ihmisellä on avaimet, mutta tosiasiaassa, Jumalalla on avaimet. Avaimet annettiin opetuslapsille, pyhälle seurakunnalle. Ja tarkatkaa, ensimmäistä kertaa, kun he käyttivät sitä, kun Juudas oli langennut pois. He kokoontuivat yhteen ja heittivät arpaa, ja pyhät veljet... Kuka voisi sanoa, etteivät he olleet pyhiä veljiä? Kuka sanoisi, etteivät he olleet pyhiä?. Mutta he heittivät arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle. Ja mitä hän koskaan teki? Ei mitään. Mutta Paavali oli valittu! Aamen. Se oli Jumalan valinta: pieni, koukkunenäinen, pisteliäs, äkkipikainen juutalainen. Ei Mattias, jolla oli D.D., tiedättehän, vaan Paavali. Jumala valitsi Paavalin, seurakunta valitsi Mattiaan. Näettekö? Teillä ei ole mitään oikeutta sanoa Jumalalle, että Hän on "väärässä". Hän tietää, mitä tehdä. Hän tietää, mistä mies on valmistettu.

¹⁵² Kuka olisi koskaan... Olisiko tuo seurakunta koskaan valinnut Paavalia? Oi, ei, ei koskaan. He sanoivat: "Tuo kaverihan on se, joka panee meidät kaikki vankilaan."

¹⁵³ Mutta Jumala sanoi: "Minä tulen näyttämään hänelle, kuinka paljon hän tulee kärsimään Minun tähteni." Tiedättehän, eikö niin?

¹⁵⁴ Hyvä on, ei väliä sillä, kenet me ajattelemme oikeaksi, Jumala tietää, kenellä on parhaat edellytykset, koska Hän tuntee miehen sydämen. Hän tietää sen.

¹⁵⁵ Niin eivät myöskään nämä asiat tapahdu sinä aikana, jolloin me ajattelisimme, että niiden tulisi tapahtua. Me ajattelemme: "Se on juuri tämä aika nyt, kunnia Jumalalle!" Olen pannut merkille meidän kuinka Kristittyjen Liikemiesten alaosastoissa sanotaan: "Juuri nyt on tulossa, halleluja, suuri herätys!"

¹⁵⁶ Älkää tulko petetyiksi. "Hän on jo tullut, ja he tekivät Hänelle mitä halusivat." Näettekö? Mutta he luulevat, että herätys on tulossa. Onko se tapahtumassa? Ei! Se on lopussa, se on kuollut, se on ohitse (uh-huh). Huomatkaa, tämä on lamppujen kunnostamisen aika. Tämä on ulostulemisen ja sisään menemisen aika. "He, jotka odottavat Herraa, uudistavat voimansa."

¹⁵⁷ Pankaa merkille tässä tekstissämme, huomatkaa Daavid, Israelin kuningas, hän oli se, joka sai ilmestyksen tuoda Jumalan arkki takaisin Daavidin kaupunkiin, koska he eivät olleet kysyneet neuvoa siitä Saulin päivinä, sillä Saul oli luopio. Niinpä ne eivät koskaan kysyneet neuvoa Liiton Arkilta Saulin päivinä, koska hän oli luopio ja oli mennyt pois

sopivaa opettaa tätä, koska olen kirkkokuntien ulkopuolisessa kokouspaikassa tänä aamuna, täällä hotellissa.

²¹⁴ Huomioikaa nyt ja tarkatkaa, mitä me sanomme. Kuunnelkaa nyt hyvin. Daavidilla oli kaikki tunne-elämykset niin kuin todellisella herätykselläkin. Pankaa merkille! He huusivat, he kirkuivat ja tanssivat. He todella saivat jotakin tuosta voitelusta. Varmasti he saivat! Kaikki oli todellisen herätyksen kaltaista, mutta pankaa merkille, Jumala ei ollut siinä. Jumala ei ollut siinä. Hänellä oli silloin profeetta siellä maassa, ja heidän olisi tullut tietää se. Näettekö? Daavidin olisi tullut tietää se.

²¹⁵ Sama asia tänäänkin, meillä on kaikki mekaniikka, kuten suuret kirkkokunnat ja suuret kampanjat, mutta tulokset näyttävät samalta kuin silloin. Tulokset meidän suurista kampanjoistamme, ja kaikki meidän suuret ja hienot asiamme, suuret rakennuksemme, ja tuhansien jäsenten lisääntymiset, se kaikki päättyy samalla tavalla: se kaikki mätkähtää maahan. Minä en sano sitä ollakseni erilainen, vaan ollakseni rehellinen Jumalan edessä, kenen Kirjan kanssa minä seison tänä aamuna. Näettekö? Se kaikki on nollan arvoista, samoin tuloksin.

²¹⁶ Katsokaamme nyt, mitä tapahtui, kun Jumalaa ja Hänen profeettojaan ei huomioitu (Hänen ajallaan ja ajanjaksossa), vaan oltiin riippuvaisia teologiasta, papeista ja kirkkokunnallisuudesta samalla tapaa, kuin me teemme tänään. Olkaa tarkkaavaiset nyt. Se kaikki päättyy sekasotkuun. Jos todellinen Jumalan Henki on siellä, Se tulee johtamaan sen Sanaan. Eikä vain yhteen paikkaan Sanassa, vaan kokonaiseen Sanaan tuota koko ajanjaksoa varten. Näettekö?

²¹⁷ Helluntaipäivänä Henki johti sen suoraan Sanaan, Joel 2:38:aan. Lutherin päivänä Se johti sen suoraan Sanaan, samoin Wesley'n päivänä ja tässä viimeisessä helluntailiikkeessä, mutta tämä on toinen ajanjakso. Tämä on Morsiamen uloskutsuminen. Ei kahdentuhannen vuoden takainen helluntai, tai sen kertaautuminen tai toistuminen.

²¹⁸ Pyhä Henki oli Lutherissa, Pyhä Henki oli Wesleyssä; se tarkoittaa Jumalan Sanaa voideltuna. Ja Pyhä Henki palasi ihmisten luo helluntailaisten ajanjaksossa, ja heillä alkoivat kokea lahjojen ennalleen palauttamista. He totesivat, että alistamalla itsensä Jumalalle, Pyhä Henki puhui kielillä heidän kauttansa. He laskivat kätensä sairaiden päälle, ja he parantuivat. He tanssivat Hengessä. Näettekö? Se oli kaikki uskonpuhdistuksen aikaa tuomaan seurakunta takaisin järjestykseen. Ja

²¹¹ Ennen kuin Jeesus tuli ensimmäisen kerran, tuli Malakian kolmannen luvun Elia. Matteus 11 sanoo niin: “Jos te voitte ymmärtää sitä, niin tämä on hän, josta on puhuttu: ‘Katso, Minä lähetän sanansaattajani edelläni.’” No niin, Hän on profetoinut, ja kaikki teologit uskovat sen, että Elian henki tulisi myös viimeisinä päivinä. Sen täytyy tulla viisi kertaa. Jumala käyttää tuota Henkeä viisi kertaa: Elia, Elisa, Johannes Kastaja, ja sitten pakanaseurakunnalle, ja lopuksi juutalaisille Ilmestyskirjan 11. luvussa. Se on Jumalan g-r-a-c-e [armo], f-a-i-t-h [usko], J-e-s-u-s [Jeesus], viisi kirjainta. Se ei voi pysähtyä neljään kertaan, sen täytyy olla viisi. Näettekö? Huomatkaa nyt!

²¹² Hän lupasi sen, Raamatun puhuessa tarkalleen tästä päivästä, joka on kuin Sodoma ja Gomorra. Eikä se ollut Elia, vaan se oli Jumalan Henki Elian yllä. Elia oli vain mies. Nyt meillä on ollut Eliota, Elia vaatetta ja Elia mantteleita, ja Elia kaikenlaisia. Mutta tämän päivän Elia on Herra Jeesus Kristus. Hän on tuleva Luukas 17:30 mukaisesti, joka sanoo, että Ihmisen Poika on paljastava itsensä kansansa keskuudessa. Ei mies, vaan Jumala! Mutta se on tuleva profeetan kautta. Eikä Hänellä koskaan, milloinkaan ole ollut maailmassa kahta merkittävää profeettaa samanaikaisesti. Näettekö? Ei väliä sillä, kuinka paljon siellä on... kahta päätä ei voi olla... Täytyy olla vain yksi pää. Jumalan täytyy saada yksi mies hallintaansa. Näettekö? On yksi Jumala. Oli Isä, Poika ja Pyhä Henki, mutta yksi Jumala ylitse sen kaiken. Huomatkaa, Hän vain käytti noita virkoja. Niin Hän on myös tehnyt Elia Hengen kanssa. Hän on käyttänyt tuota Henkeä, mutta sama Jumala on hallinnut sitä koko ajan täyttääkseen Sanansa.

²¹³ No niin, huomatkaa nyt tässä, että Daavid ajatteli kaiken olevan järjestyksessä. Hän oli innoitettu. Näettekö, kuinka Pyhä Henki kykenee voitelemaan miehen? Mutta sen täytyy olla oikealla tavalla voideltu. Ulkopuolinen henki voi olla voideltu Pyhällä Hengellä, ja sielu voi olla sysimusta. Takiainen kasvaa samasta vedestä, joka antaa elämän vehnälle, mutta pohjimmaltaan se on takiainen. Siinä on takiaisen elämä. Se iloitsee ja kukkii ja sillä on elämä ja se tekee kaikkea, mitä vehnäkin tekee, mutta sen sielu on takiainen. Näettekö? Vääriä opettajia voi nousta, jotka opettavat kaikenkaltaisia kolminaisuuksia ja kaikkea muuta, ja he voivat olla voideltuja Pyhällä Hengellä ja tehdä aivan yhtä monia ihmeitä kuin todellinenkin Evankeliumi. Mutta tämä Sana tässä, Se ratkaisee asian. Näettekö mitä tarkoitan? No niin, uskon, että on

Jumalasta. Niinpä Daavid nopeasti, inspiraationsa kanssa... Pankaa nyt merille tämä, se on hyvin vaarallinen aihe, jos te ette käsitä sitä oikein. Ja minusta tuntuu, että on tulemassa hetki, jolloin meidän tulee olla miehiä vauvojen asemesta (uh-huh). Meillä tulee olla vahvaa ruokaa maidon asemesta.

¹⁵⁸ Huomatkaa Daavid, Israelin kuningas, valittu kuningas, jonka Samuel juuri oli voidellut kuninkaaksi Jumalan tahdosta. Ja hän oli ehdottomasti Jumalan valitsema kuningas, siitä ei ole epäilystäkään. Ja tässä hän on, ja hän saa inspiraation. Se oli paljastettu Daavidille. Hän sai ilmestyksen, kukaan muu ei ollut sanonut mitään siitä. “Menkäämme ja noutakaamme Arkki, koska Jumalan tahto on, että Arkki on täällä meidän kanssamme, jotta voimme kysyä neuvoa Jumalalta tämän Arkin kautta.” Se oli hyvin, hyvin komea juttu. Ettekö tekin ajattele niin? Hyvä on.

¹⁵⁹ Muistakaa, hän oli kuningas, muuta saatuaan ilmestyksen hän ohitti oman asemansa. Maassa oli silloin profeetta nimeltä Naatan, ja hän oli se, joka oli säädetty saamaan ilmestys. Mitä tahansa tulee sanottavaksi, niin Hän sanoi: “Herra ei tee mitään ennen kuin Hän paljastaa sen palvelijoilleensa profeetoille.” Mutta katsokaahan, Daavid ollen kuningas, voitelu yllään... No niin, onko se Kirjoitus? Voitelu oli hänen yllään, ja hän sai todellisen ilmestyksen, mutta se oli väärin. Koska Naatan oli tuon ajanjakson profeetta, ja kun ilmestys tuli Daavidille, hän ei koskaan edes neuvotellut Naatanin kanssa siitä. Hän vain meni eteenpäin ja teki, mitä hän tahtoi tehdä.

¹⁶⁰ Mutta pankaa merille, kenen kanssa Daavid täällä 13. luvussa neuvotteli. “Mutta hän neuvotteli sadan- ja tuhannenpäämiesten kanssa”, seurakuntansa kanssa. Näettekö? “No niin, ettekö tekin uskoisi, että meidän tulisi tehdä...?” Niin se ei ole. Hän oli yrittämässä tehdä Jumalalle palvelusta, mutta häntä ei oltu säädetty tekemään sitä, ymmärrethän, koska Jumalalla oli tiensä.

¹⁶¹ Aivan samalla tapaa Jumala olisi voinut puhua tuolle kuninkaalle hänen paiseistaan ja paranemisesta, mutta Hän ei tehnyt sitä. Hän oli säättänyt tavan sen tekemiseksi, ja se oli Hänen profeettansa. Niinpä Hän puhui profeetta Jesajalle käskien häntä menemään ja kertomaan Hiskialle, mitä tulisi tapahtumaan.

¹⁶² No niin, Hiskia keskusteli kasvoista kasvoihin Jumalan kanssa, ja tietenkin Jumala olisi voinut puhua Hiskialle, mutta Hän oli valmistanut määrätyn kanavan! Ymmärrätekö te sitä? Jumalalla on oma vakiintunut tapansa tehdä asiat: lähettää herätyksiä, puhua jollekin, mitä se sitten onkin. Hänellä on oma tapansa tehdä se, ja me emme ole mitään voidaksemme sanoa Hänelle, kuinka tehdä se. Hän tekee sen sillä tavalla kuin Häntä miellyttää tehdä.

¹⁶³ Katsokaahan, Daavid, ollen innoitettu... No niin, muistatko, mitä sanoin väärästä voitelusta? Muistakaa, että Pyhä Henki voi tulla ja voidella henkilön, ja silti se on poissa Jumalan tahdosta. Raamattu vahvistaa sen juuri tässä. Näettekö? Meidän täytyy tehdä se sillä tavalla, kuin Jumalan tapa on tehdä se, eikä omalla tavallamme. Daavid oli voideltu kuningas, voideltu Jumalan Hengellä, joka oli hänen yllään (esikuvana Jeesuksesta Kristuksesta), mutta se ei ollut Jumalan kanava.

¹⁶⁴ Raamattu sanoo, että se “miellytti koko seurakuntaa”. Pankaa merkeille, tuhannen- ja sadanpäämiehet ja myöskin papit ja teologit ajattelivat, että se oli “hienoa”. Siinä ovat teidän raamattukoulunne ja kaikki muut. He ajattelivat, että se oli “ihmeellistä.” Koko kansa ja papit ja kaikki olivat yksimielisiä siitä, että kuninkaan voitelu oli oikein. Mutta huomakaa! Jumala ei ollut luvannut paljastaa Sanaansa tuolle Sanalle kuuluvana aikana heille. Jumalalla on oma tapansa paljastaa Sanaansa, mutta ei heille. Muistakaa, se oli Jumalan vastaista.

¹⁶⁵ Samalla tavalla kuin oli Miikan, Imlan pojan päivinä. Muistatko tuon kertomuksen? Juuda ja Israel olivat erossa toisistaan, ja heillä oli kaksi eri kuningaskuntaa, ja uskoisin, että Ahab oli Israelin kuningas ja Joosafat Juudan, ja Ahab hallitsi Israelia.

¹⁶⁶ Sitten siellä tuli joukko vierasmaalaisia ja he ottivat haltuunsa osan Jumalan antamasta maasta, jonka Jumala oli antanut Israelille. Ja nuo syyrialaiset pitivät hallussansa tätä maata ja ruokkivat lapsiansa siitä maasta. Ja he tarvitsivat tuota maata ruokkiakseen omia lapsiaan ja omia perheitään. Jumala oli antanut sen heille. Se oli heidän Jumalan antama oikeutensa.

¹⁶⁷ Ja niinpä Ahab lähettää kutsun Joosafatille ja sanoo: “Katsohan, mitä meidän vihollisemme ovat tekemässä. Eikö ole oikein, että meillä, Jumalan kansalla, jolla on Jumalan antama oikeus siihen, tulisi olla tämä maa. Se kuuluu meille. Jumala profeettansa Joosuan kautta jakoi tämän

näkynsä Sanalla, hän tutkii kaiken Sanalla, ja jos se ei ole yhtäpitävä Sanan kanssa, hän ei tule kuuntelemaan sitä. Mutta jos minä voin pettää nämä toiset... ja Ahabilla on niin paljon luottamusta heidän yksimielisyyteensä ja heidän turvaansa, kun he menevät ja kokoontuvat yhteen. Ja minä saan Ahabin kuuntelemaan heitä ja lähtemään sinne. Ja tällä tavoin me tulemme tekemään sen.”

²⁰² “Jumala sanoi: ‘Sinä voit tehdä sen, sinä olet todellinen pettäjä. Mene sinä sinne alas.’”

²⁰³ “Sitten Sidkia löi häntä suulle ja sanoi: “Missä sinä olit..?”

²⁰⁴ Hän sanoi: “Sinä tulet näkemään sen silloin, kun istut sisimmässä vankilassa.”

²⁰⁵ Sidkia sanoi kuninkaalle: “Mene ja palaa rauhassa”

²⁰⁶ Ahab sanoi: “Ottakaa tuo mies ja pankaa hänet vankilaan. Pankaa hänet kahleisiin ja syöttäkää hänelle murheen leipää ja murheen vettä. Ja kun minä palaan sieltä takaisin voittajana, niin kuin profeettani ovat kertoneet minulle, että ‘tämä herätys on varmasti tuleva’, sitten minä tulen huolehtimaan tuosta miehestä!”

²⁰⁷ Kuunnelkaapa Miikan viimeisiä sanoja tuolle miehelle: “Jos sinä lainkaan palaat, silloin Jumala ei ole koskaan puhunut minulle.” Oh!

²⁰⁸ Katsokaahan, Jumalalla on oma tapansa tehdä asioita. Nämä miehet ajattelivat, että he olivat tekemässä Jumalalle palvelusta. Olkaa varovaisia! Se ei saa olla mitään tunnekuohua, ei mitään innostumista, eikä mielikuvitusta, vaan sen täytyy olla “NÄIN SANOO HERRA”, sen täytyy olla oikein. Hyvä on, me ymmärrämme, että nämä asiat ovat niin.

²⁰⁹ Huomatkaa, nyt kun Daavid oli antanut tämän suuren julistuksen, ja se näytti siltä kuin se olisi hyvä asia tehtäväksi, vaikka me näemmekin että... (Väsytänkö minä teitä? Onko liian myöhäistä ottaa vielä eräs toinen?) Daavid antoi tämän julistuksen neuvottelematta profeetan kanssa.

²¹⁰ No niin, jokainen tietää, että Aamos 3:7 sanoo Jumalan luvanneen, ettei Hän koskaan tekisi mitään ennen kuin Hän ensin paljastaisi sen profeetallensa. Seurakuntajaksojen aikana meillä on ollut uskonpuhdistajia, mutta Hän lupasi Malakia 4:ssä, että maassa tulisi olemaan profeetta viimeisinä päivinä (koska sen täytyy sopia tuohon kaavaan, näettehän), ennen kuin lopunaika tulee.

halua loukata ketään, mutta hänen täytyy sanoa se, mitä Jumala sanoo, koska hän ei itse hallitse itseänsä. Näettekö?

¹⁹⁶ Ahab sanoi: “No niin, enkö minä sanonut sitä sinulle?”

¹⁹⁷ Ja sitten sinne astui tuo suuri mies sarviensa kanssa ja löi häntä suulle sanoen: “Mitä tietä Jumalan Henki meni, kun Se meni ulos minusta?” Toisin sanoen: sallikaa minun yrittää näyttää se teille: “Katsohan tänne, Miika, minä haluan sanoa sinulle jotakin. Etkö sinä käsitä, että minä olen mestari Kirjoituksissa? Käsitätkö sinä, että minulla on voitelu?” Tai, “Kaste”, niin kuin me sanoisimme tänään, “etkö sinä käsitä, että minulla on Se?”

¹⁹⁸ Miika sanoi: “Minä en epäile sitä.”

¹⁹⁹ Hän sanoi: “Mutta kuuntelehan! Jumalan Henki on kertonut minulle, ja siitä todistavat myöskin kaikki nämä neljä sataa tässä, että ‘me tulemme puskemaan syyrialaiset ulos maasta’. Ja kuka sinä olet tulemaan tänne ja sanomaan, että meidän suuri kuninkaamme tulee tapetuksi?” Hän sanoi: “Jumalan Henki kertoi sen minulle.”

²⁰⁰ Sallikaa minun sanoa se toisilla sanoilla, niin että tulette ymmärtämään sen. Ja ehkä me näemme Miikan sanovan: “Viime yönä näyssä, hyvä herra, minä näin Jumalan istumassa Valtaistuimella. Ja minä näin kaikki Taivaan joukot kokoontuneina Hänen ympärilleen, ja heillä oli neuvosto koolla Taivaassa. He sanoivat: ‘Kenet me voimme saada menemään alas ja pettämään Ahabin? Koska täällä Valtaistuimen alla on profeetta, todellinen profeetta, ja hänen nimensä on Elia. Ja hän on profetoinut Minun Sanani sanoen tuolle pahalle Ahabille, että koska hän tappoi Naabotin, niin koirat tulevat nuolemaan tuon pahan miehen veren, ja meidän täytyy saada se tapahtumaan, koska Se on jo puhuttu, ja Se on NÄIN SANOO HERRA! Sen täytyy tapahtua, hänet täytyy saada sinne. Ja kuinka me tulemme tekemään sen?’”

²⁰¹ “Sitten tuli alhaalta syvyydestä, kadotettujen valtakunnasta, ylös henki ja hän sanoi: ‘Minä olen petkuttaja. Ja jos saan tehdä palveluksen teille, niin minä menen alas ja menen hänen profeettoihinsa.’” Koska he olivat niin organisoituneita, että he tulevat ymmärtämään vain yhden asian, ja se on jokin pieni tunne-elämys. “Ja minä saan heidät profetoimaan valheen. Ja minä saan Ahabin kuuntelemaan noita kuuluisuuksia Sinun todellisen profeettasi asemesta, sillä Sinun profeettasi tutkii kaiken, mitä hän sanoo Sinun Sanallasi. Hän tutkii

maan. Sen tulisi kuulua meille. Se kuuluu meille ja meidän lapsillemme, ja tässä kommunistit ovat ottaneet sen haltuunsa... ja meillä on nälkä, ja heillä on hallussaan meidän Jumalan antamat oikeutemme. Etkö ajattelekin, että meidän tulisi mennä sinne ja ottaa tuo maa takaisin? Jos sinä liityt yhteen meidän sotavoimiemme kanssa, jos te metodistit ja presbyterit ja kaikki luterilaiset ja niin edespäin liitytte nyt tähän ekumeeniseen neuvostoon, niin me tulemme kaikki istumaan yhdessä ja me tulemme hallitsemaan koko asian.” (Minä puhun nyt vertauskuvallisesti) “Me menemme ja valtaamme sen takaisin itsellemme.”

¹⁶⁸ “Tietenkin”, hän sanoi, “mehän olemme kaikki yhtä.” (Uh-huh)

¹⁶⁹ No niin, Raamattu sanoo: “Kuinka kaksi voi vaeltaa yhdessä, elleivät he ole sopineet siitä keskenään?”

¹⁷⁰ Siellä oli tuo suuri mies, tuo suuri helluntailaismies, Joosafat, sekoittunut yhteen väärän joukon kanssa. Ja sitä on tapahtunut meidän helluntailaisillemme tänään. Siellä on joitakin todellisia miehiä, mutta he ovat sekoittuneet tuohon kirkkokunnalliseen joukkoon. Tulkaa ulos siitä! Herra on kironnut tuon asian.

¹⁷¹ Huomatkaa nyt! Siellä hän oli ja hän sanoi: “Kyllä, se kuulostaa järkevältä.” Hän sanoi: “Teidän seurakuntanne täällä on meidän kansaamme. Loppujen lopuksi, mehän olemme kaikki juutalaisia. Tietenkin me lähdemme sinun kanssasi.” Mutta Joosafatissa oli vielä tarpeeksi uskonnollisuutta jäljellä sanoakseen: “Etkö sinäkin usko, että meidän tulisi kysyä neuvoa Herralta ensin?” Näettekö? “Uskoisin, että se on hyvä idea.”

¹⁷² “Tietenkin”, Ahab sanoi, “kyllä varmasti, minun olisi tullut ajatella sitä.”

¹⁷³ “No niin, onko täällä jossakin Jumalan miestä? Onko sinulla yhtään profeettaa?”

¹⁷⁴ “Oi, minulla on heitä neljä sataa. Minulla on niitä täällä kokonainen neuvosto, koko kirkkokunnallinen. He ovat heprealaisia profeettoja.”

¹⁷⁵ Muistakaa nyt, Raamattu sanoo, että he olivat “profeettoja, heprealaisia profeettoja”, ei mitään pakana profeettoja, vaan heprealaisia profeettoja. Koko koulullinen niitä, teologinen seminaari täynnä.

¹⁷⁶ “Hyvä on, tuokaa heidät tänne! ”

¹⁷⁷ Ja kuninkaat pukivat itsensä ja istuivat siellä tehdäkseen vaikutuksen profeettaan. Ja tässä tuli, uskoisin, että se oli Sidkia, tuo suuri alueneuvoston johtaja, tai mitä hän sitten olikin heidän keskuudessaan. Hän valmisti itsellensä kaksi suurta sarvea ja sanoi: “Olen kuullut Jumalalta, NÄIN SANOO HERRA: ‘Näillä sarvilla sinä tulet puskemaan syyrialaiset ulos maasta.’”

¹⁷⁸ “Oi kunnia!” jokainen ajatteli, että se oli ihmeellistä, kerrassaan hienoa.

¹⁷⁹ Tarkatkaa, kuinka lähelle se nyt tulee, se on kuin partaveitsen terä, oikean ja väärän välillä. Ja muistakaa, että se putoaa toiselle tai toiselle puolelle, kunnes oikean ja väärän välillä on erona vain jotakin sellaista kuin teroitettu partaveitsen terä. Sen täytyy olla jokainen Jumalan Sana. Ei vain melkein jokainen Sana, vaan jokainen Sana! Ja se on tullut tänään ei luterilaisiin, ei metodisteihin, ei helluntailaisiin, vaan tuohon teroitettuun ajanjaksoon, tähän ajanjaksoon, jossa antikristuksen voitelu on niin täydellinen, että se pettäisi jopa Valitutkin, niin että he tulisivat putoamaan väärälle puolelle tuota terää, jos he eivät tarkkaisi sitä. Tarkatkaa! Olkaa varovaisia! Me emme elä helluntailaisten ajanjaksossa nyt. Me olemme ohittaneet tuon ajanjakson, aivan samoin kuin se ohitti luterilaiset ja se ohitti... Ymmärrätekö?

¹⁸⁰ Huomatkaa. Nyt nämä kaikki neljäsataa hyvin syötettyä, hyvin hoidettua heprealaista profeettaa profetoivat ja todistivat heille yksimielisesti: “NÄIN SANOO HERRA: ‘Menkää, Herra on teidän kanssanne.’”

¹⁸¹ Joosafat sanoi: “Hyvä on, se kuulostaa oikealta. Mutta, eikö sinulla ole vielä yhtä?”

¹⁸² “Vieläkö yhtä? Meillähän on koko kirkkokunnallinen tässä. Meillä on neuvosto kokonaisuudessaan koolla täällä. Miksi me vielä tarvitsisimme yhtä?”

¹⁸³ “Hän sanoi: “Oi, minä ajattelin, että ehkä siellä vielä olisi yksi.”

¹⁸⁴ Ahab sanoi: “Kyllä vaan, on siellä vielä yksi, mutta hän ei kuulu tähän neuvostoon. Hän on hylkiö. Se on Miika, Imlan poika, ja minä vihaan häntä.” Näettekö? Hän sanoi: “He eivät hyväksy häntä seuraansa, ja muutenkin hän on vain tavallinen hylkiö. Ja jatkuvasti, kaikessa, mitä hän profetoi, hän ei hiukkaakaan rohkaise minun seminaariani” (uh-

huh). “Ja hän tekee kaikkia näitä pahoja asioita. Hän aina profetoi pahaa minua vastaan vain ollakseen erilainen.”

¹⁸⁵ “Oh”, Joosafat sanoi, “älkөөn kuningas sanoko senkaltaista asiaa. Mutta minä haluaisin kuulla, mitä tällä miehellä on sanottavana.”

¹⁸⁶ Hän sanoi: “Hyvä on, minä lähetän noutamaan hänet.” Niinpä he lähettivät miehen sinne jonnekin erämaahan.

¹⁸⁷ Ja heidän ollessaan matkalla takaisin tämä sanoi hänelle: “Minä haluan nyt sanoa sinulle jotakin. Haluatko sinä päästä takaisin kirkkokuntaan?” Näettekö? “Haluatko sinä olla jälleen yhdessä heidän kaikkien kanssa? Jos haluat, niin sano sama asia niin kuin aluevalvojakin sanoo, sano samoin kuin piispa sanoo, ja he ottavat sinut takaisin. Nyt on aika tehdä se.”

¹⁸⁸ Voitteko kuvitella, että voideltu, todellinen Jumalan profeetta, tekisi kompromissia Jumalan Sanan kanssa? Ei todellakaan!

¹⁸⁹ Niin vastasi: “Niin totta kuin Herra elää, minä tulen sanomaan vain sen, mitä Jumala sanoo!” Me tarvitsemme Imlan poikaa. “Niin totta kuin Herra elää, minä tulen sanomaan vain sen, mitä Hän sanoo.” Se on oikein. “Mitä Hän sanoo.”

¹⁹⁰ Niinpä kun he sitten tulivat sinne kansan ja noiden profeettojen eteen, he sanoivat: “No niin, sano sinä...”

¹⁹¹ Hän sanoi: “Odottakaa hetki, antakaa minulle yö aikaa, antakaa minun nähdä, mitä Herra tulee sanomaan.” Niinpä tuona yönä Herra ilmestyi hänelle näyssä ja käski, mitä hänen tuli sanoa.

¹⁹² Seuraavana aamuna he kysyivät: “Mitä sinä nyt sanot, Miika? Me olemme nyt kaikki täällä yhdessä, kaikki papit, ja kaikki profeetat, ja kaikki kuninkaat, ja kaikki me istumme täällä yhdessä. Mitä sinä nyt sanot tämän suuren neuvoston edessä?”

¹⁹³ Hän sanoi: “Menkää, mutta minä näen Israelin hajotettuna kuin lampaat ilman paimenta.”

¹⁹⁴ Ja Ahab sanoi: “Mitä minä sanoin sinulle! Tuo luopio profetoi ainoastaan pahaa minua vastaan!”

¹⁹⁵ Kuinka hän voi sanoa mitään muuta, kun Jumala sanoi saman asian? Profeetan tulee olla Jumalan suu, joka ei puhu omia ajatuksiansa. Katsokaahan, hän on niin täydellisesti antautunut Jumalalle. Hän ei